

S P L E T K O

Neža Sovič, 9. c

Šolsko leto 2025/2026

KAZALO

ZGODILO SE JE.....	3
INTERVJU.....	7
PROJEKTI.....	9
DNEVI DEJAVNOSTI.....	11
UTRINKI IZ ŠOLSKIH UČILNIC	18
NATEČAJI IN RAZPISI	21
TEKMOVANJA.....	23
EKOŠOLA	29
USTVARJALNO DELO V OPB IN JV	30
LITERARNO-LIKOVNI KOTIČEK.....	32
MODA.....	68
RAZVEDRILO.....	71

Zala Arcet, 3. a

ZGODILO SE JE

SPREJEM PRVOŠOLCEV NA OSNOVNI ŠOLI OB DRAVINJI

V ponedeljek, 1. septembra 2025, je Osnovna šola Ob Dravinji na široko odprla vrata 49 prvošolcem. Za njih smo pripravili pristrčen sprejem s kratkim plesom, dobrodošlico pa so jim namenili ravnateljica, župan Darko Ratajc in učiteljice. Ob tem posebnem trenutku so jih spremljali tudi ponosni starši.

Prvošolci so se razveselili sladkega presenečenja – tortic, ki so jim polepsale začetek šolskega dne. Na njihovih obrazih ni manjkalo nasmehov, radovednosti in veselja ob vstopu v novo življenjsko obdobje.

Prvi šolski dan je minil v prijetnem in sproščenem vzdušju, polnem novih vtisov in pričakovanj, ki jih prinaša začetek šolskega leta.

OBISK POLICIŠTKE PIKE PRI PRVOŠOLCIH

Naše prvošolčke je v petek, 12. 9. 2025, obiskala policistka Pika. Skupaj so ponovili, kako pravilno in varno prečkamo cesto, se pogovarjali o varnosti v prometu ter spoznali poklic policista. Otroci so z zanimanjem sodelovali, postavljali vprašanja in ob koncu ugotovili, da je skrb za varnost pomembna naloga nas vseh.

TRGATEV POTOMKE NAJSTAREJŠE TRTE

V sredo, 24. 9. 2025, je v osrčju vinorodnih Škalc potekala simbolična trgatev potomke najstarejše trte. Povabilu na dogodek so se odzvali tudi učenci naše šole, ki so za ta namen pripravili kratek kulturni program. Zbrane na dogodku je več kot navdušilo ubrano petje fantovske komorne zasedbe, ki so jo sestavljali učenci Benjamin Bečić, Gal Gaber, Benjamin Podplatan, Miha Rečnik, njihova mentorica Janja Stampfer pa jih je spremljala na klaviaturi. S kratkim skečem o srečanju med zmajem in Marjetico pa sta nasmejala Jaka Beškovnik in Manca Onič, in sicer pod mentorstvom Tine Vahter. Obiskovalci so nastop nagradili z bučnim aplavzom, na svoje učence pa je bila zelo ponosna tudi ravnateljica, mag. Nevenka Brdnik.

NAŠE MNENJE ŠTEJE

V sredo, 15. oktobra 2025, so se štirje devetošolci, Evita Bombek, Adisa Zeqiri, Benjamin Bečić in Julij Verdel, udeležili regijskega posveta za pripravo predlogov za Belo knjigo o uresničevanju pravice otrok do participacije.

Pred pričetkom prve šolske ure so se odpravili izpred šole in se sprehodili do dvorca Trebnik. Tam so jih v Christianini sobi že čakali predstavniki Zveze prijateljev mladine Slovenije, ki so bili hkrati tudi organizatorji dogodka. Razdelili so se v skupine in pričeli z delom. Skozi najrazličnejše metode so se spoznavali, razmišljali o pojmih zdravstvo, šolstvo, zeleni prehod in digitalizacija, zbirali informacije, se pogovarjali o tem, kaj želijo sporočiti odločevalcem, oblikovali plakate s svojimi idejami, mislimi ter slednje predstavili tudi podžupanu občine Slovenske Konjice, Primožu Pokliču.

Skozi celotno trajanje dogodka niso bili ne lačni ne žejni, saj jim je bilo okrepčilo ves čas na voljo. Na koncu so za svoje sodelovanje prejeli še priznanja ter se odpravili nazaj proti šoli.

DAN V DOMU ZA STAREJŠE OBČANE

V četrtek, 27. 11. 2025, se je osem učenk iz 6. in 7. razreda odpravilo v Lambrechtov dom, kjer jih je pričakalo veliko prijaznih in nasmejanih ljudi starostnikov. Ena izmed zaposlenih je učence odpeljala v večnamenski prostor, kjer so bile zbrane starejše gospe.

Najprej je učiteljica Sonja učenkam razložila, kaj bodo počeli. Pokazala je tudi nekaj izdelkov, in sicer voščilnice z angelčki. Nato so na mize razdelili potrebni material: prejico, šivanke, škarje, lepilo in pripravljene osnove za tehniko Pick Point. Učenke so se razporedile po mizah in pričele z delom. Enim je šlo dobro, drugim pa so morale malo pomagati, saj so imele težave pri ročnih spretnostih. Ena gospa je naredila kar dva angelčka. Največ ovir ali manjših zapletov je bilo pri vpeljevanju prejice v uho šivank. Nekaterim so zaposlene morale hitro »skočiti« po očala.

Pri delu so jih učenke vodile, se z njimi pogovarjale in jih spodbujale. Bilo je veliko smeha, dobre volje in hvaležnosti.

Ob koncu so za nagrado dobile bonbone in v sosednji sobi božale prikupne majhne zajčke: Snežaka, Huga in Oskarja.

Gospem in gospodu je bila delavnica zelo všeč, zato so jim obljubili, da se učenci vrnejo spomladi in to z malo bolj zahtevnim motivom.

OBISK SREDNJE POKLICNE IN STROKOVNE ŠOLE ZREČE

V četrtek, 23. oktobra 2025, so nadarjeni učenci 8. in 9. razredov obiskali Srednjo poklicno in strokovno šolo Zreče. V spremstvu učiteljice Sanje Levart in učitelja Uroša Kalarja se je 21 učencev razdelilo v dve skupini. Na šoli so jim pripravili zanimive delavnice z različnih strokovnih področij, kjer so lahko spoznali posamezne poklice, preizkusili svoje ročne spretnosti in pridobili nova znanja.

Ure so bile podobno dolge kot v osnovni šoli, zato so se hitro vživeli v delo. Zadnjo delavnico so morali nekoliko skrajšati, saj jih je že čakal avtobus.

Dan je bil poučen, zabaven in poln novih izkušenj. Obisk jim je omogočil vpogled v delo srednješolcev in jim pomagal razmišljati o prihodnjih poklicnih poteh.

Dogodek smo obogatili s posebnim darilom – eno izmed njenih zgodb so učenci prevedli v jezike, ki jih govorijo na naši šoli. Tako je zgodba hkrati zazvenela v slovenščini, angleščini, nemščini, francoščini, albanščini, srbščini in ruščini. Projekcija izvirnega besedila in prevodov je ustvarila čudovito večjezično izkušnjo, ki je še posebej poudarila pomen evropskega dneva jezikov.

Dogodek smo zaključili s spoznanjem, da je poznavanje jezikov bogastvo, ki nas povezuje, širi obzorja in krepi medsebojno razumevanje.

EVROPSKI DAN JEZIKOV

OBISK PISATELJICE NATAŠE KONC LORENZUTTI

Evropski dan jezikov je praznik, ki ga vsako leto 26. septembra obeležujemo po vsej Evropi. Ustanovil ga je Svet Evrope leta 2001, v evropskem letu jezikov. Namen dneva je spodbujati jezikovno raznolikost, večjezičnost in vseživljenjsko učenje jezikov ter ozaveščati o njihovem pomenu za medkulturno razumevanje in povezovanje ljudi.

Praznovanje dneva jezikov na OŠ Ob Dravinji je letos sovpadlo z obiskom priznane slovenske literarne ustvarjalke Nataše Konc Lorenzutti, ki s svojimi deli navdušuje mlade in odrasle bralce. Predstavila nam je svoja literarna dela in ob tem spregovorila o lepoti jezika ter pomenu branja. Poseben poudarek je namenila vsakodnevni branju otrok in mladostnikov v času digitalne dobe, ko knjiga pogosto izgublja prostor v njihovem prostem času. Dotaknila se je tudi učenja jezikov nekoč in danes ter poudarila, kako pomembno je znanje jezikov za prihodnost.

INTERVJU – Nataša Konc Lorenzutti

V petek, 26. 9., je našo šolo obiskala igralka, pisateljica in pesnica Nataša Konc Lorenzutti. Z njo so se v šolski knjižnici pogovarjali tudi naši novinarji, ki so izvedeli veliko zanimivega.

Gospa Nataša, v veselje nam je, da se lahko danes pogovarjamo z vami. Uspeh za uspehom, toliko dejavnosti, pa še pet otrok. Kje najdete čas za vse to, sploh kaj spite?

Ja, spim. Danes sem sicer malo manj spala, ker ste vi tako daleč, tako da niso moji otroci ničesar krivi. Sicer pa so že odrasli, zato sem lahko zelo dejavna. Je pa res, da sem se včeraj ravno zaradi njih odločila, da nekam ne grem, vznemirilo me je namreč povabilo na mednarodno srečanje pisateljev, ki ga organizira PEN Ukrajina v Kijevu. Jaz si sicer zelo želim tja, ker me zanima, kako država vzdržuje kulturo v vojni, in sem bila ves dan nemirna, a sem se nazadnje odločila, da ne grem, ker imam družino, ki me bolj potrebuje kot preostali svet.

Vaše knjige so zares blizu mladim. Kako jih znate pritegniti?

Naučila sem se. Ko sem začela pisati, se še nisem znala osredotočiti na pogled literarne osebe. Pisala sem s pozicije, ki jo imenujemo pogled vsevednega pripovedovalca. Nato pa sem naletela na urednike, ki so me dobro vodili, zato sem našla v sebi »gumb za preklop« zornega kota: mladim se lahko približam skozi literaturo samo tako, da sestopim iz vloge odraslega, zoprnega človeka, ki hoče na vsak način vzgajati, in se postavim v njihovo kožo – torej kako vi gledate na odrasle, zoprne ljudi, kakršna sem jaz v svoji vzgojni vlogi. Ta

preklop mi ni takoj gladko stekel. Za svoj prvi mladinski roman *Lica kot češnje* sem se zelo namučila. Imela sem zgodbo, vprašanje pa je bilo, kako to zgodbo povedati, da bo za vas, bralce, sploh prepričljiva. Da ne bo to neka zatežena pripoved stroge mame, ki blazno in na vsak način hoče obvarovati svoje najstnike, da se jim ne bi kaj hudega zgodilo. Proces mi je bil tako težak, da sem ta roman petkrat na novo napisala in šele zadnja različica je potem izšla.

Od kod pa črpate vaše ideje za knjige?

To pa je nekaj, kar se mi zdi najbolj pomembno povedati vam, ki ste otroci digitalne dobe ter hodite po svetu s slušalkami na ušesih in zaslončki pred sabo. To sicer ni očitek, saj ne morete drugače, zrasli ste v takih časih, ko vsi tako živite. Ampak opazovanje je edina podlaga za vsakršno ustvarjalnost. Nihče ne more biti ustvarjalen, če ne opazuje.

Predvsem so izredno zanimivi naslovi vaših del. Kako jih izberete?

Včasih se mi zelo hitro porodijo, drugič pa jih dolgo iščem. Recimo naslov za delo *Kakšno drevo zraste iz mačka* sem dolgo iskala. Nato sem se odločila, da bom vsako od zgodb znova preletela in zanj uporabila naslov, ki se mi bo v tistem trenutku utrnil, med temi naslovi pa izbrala enega, ki bo potem naslov celotne zbirke. Naslove sem poslala urednici in skupaj sva izbrali *Kakšno drevo zraste iz mačka*. Tudi naslov *Jutri bom siten kot pes* sem izbrala čisto nazadnje, ko je bila knjiga že napisana in že skorajda v tiskarni, edino naslovnice še ni bilo, ker je bil prejšnji naslov malce dolgočasen. Zamisel za nov naslov se mi je porodila na sprehodu. Nekatere pa imam v mislih že na začetku, od prvega stavka – recimo *Gremo mi v tri krasne*.

Kaj je bil tisti prvi vzgib, da ste začeli pisati?

Dobre knjige in »faušarija«. Se pravi zdrava zavist, ko sem prebrala dobro knjigo in si rekla: »O, kako ta zna«. To ni škodljiva zavist, ampak občudovanje, ko si nekoga postaviš za zgled. Danes me zanima, ali sploh še imamo zgled. Nekoč so mi dijaki zastavili vprašanje, ali je zame pisatelj še vedno avtoriteta. Rekla sem, da ne bom odgovorila, temveč jim bom poslala fotografijo. In sem jo res, fotografijo, na kateri sem z Dragom Jančarjem. Na njej sem videti kot evforična najstnica, saj sem se slikala s svojim idolom. On je zame pisateljska avtoriteta.

Kje najdete navdih za različne teme, ki jih obravnavate v svojih delih?

Pokličejo me. Recimo pri romanu Gremo mi v tri krasne me je tema dobesedno zasledovala, zaradi skrbi, povezanih z digitalno revolucijo, ki spreminja mlade. Z enim romanom ne morem spremeniti sveta, lahko pa nekaj prispevam, vsaj poskus je, da opozarjam na zaskrbljujoče pojave.

Za svoja dela ste prejeli veliko nominacij in nagrad. Ste na katero od teh še posebej ponosni?

Nisem dobila prav veliko nagrad, zato sem tiste ene, najpomembnejše, ki sem jo prejela za delo *Jutri bom siten kot pes*, še posebno vesela. Za nagrado desetnica sem bila nominirana že osmič, ko sem jo končno dobila. Do tega trenutka sem se nekako navadila, da sem pogosto nominirana, ampak ostajam pod vrhom in ne izstopam. To je edina moja nagrada nacionalnega pomena.

Kot verjetno veste, imamo v šolah velike težave z bralno pismenostjo, še večje pa z dejstvom, da mladi sploh ne berejo. Imate morda kakšen

nasvet, kaj naj storimo, da bi otroci zopet brali in posledično razvijali bralno razumevanje?

Odločiti se morate in se spraviti v red. Na neki točki, ko boste imeli dvajset let, boste morda ugotovili, da vam nekdo govoril o Ernestu Hemingwayu, o Miri Mihelič, o Lili Novy, morda o avtorjih, ki živimo zdaj, in boste rekli: Kdo so ti ljudje, prvič slišim zanje. Ne boste se dobro počutili. Tisto, kar se v šoli učite, načeloma pozabite. Človek si zapomni stvari, ki ga navdušijo. Ne morejo vas navdušiti učbeniki za slovenščino, za fiziko. Če pa boste gledali, kako nekdo izvaja zanimiv fizikalni poskus, vas bo to, kako je stvarstvo neverjetno, navdušilo. Če imate v učbeniku odlomek iz povesti Franceta Bevka, ob katerem si že dolgo ne moremo več predstavljati, kako je biti pestrna, kako je biti Lukec, ki je zaradi revščine potoval čez morje z ladjo, s katero se danes nihče več ne pelje v Ameriko, boste to pozabili. Če preberete zgodbo, v katero se lahko vživite in vas navduši, vas nahrani, da lahko rečete, kako je to nekaj lepega, pa si boste knjigo in njenega avtorja zapomnili. Tako se gradi razgledanost. Začnite se zanimati za to, kateri avtor je dober, vam je blizu. Rečeš si, na primer: To bom prebral(a), da si bom zapomnil(a), da bom vedel(a), da bom poznal(a), da se bom lahko pogovarjal(a) z izobraženimi ljudmi. Če ne bereš, se ti prazni tisti del tvoje duševnosti, ki hrepeni po lepoti, po globljem spoznanju. Tega vam spletni vplivniki ne bodo dali. Ali te duhovno bogati, ko ti nekdo razlaga, kaj je danes jedel, kako se maže s kremo, katera ličila uporablja, katero kavo pije ali pa je ne pije. Naj povejo, katere knjige so prebrali in zakaj so te knjige dobre. To me moti v našem skupnem svetu. Plehkost me jezi in to, s čim se ljudje ukvarjajo, resničnostne šove gledajo, Poroko na prvi pogled, to je naravnost butasto.

Če bi bila jaz stara toliko kot vi, bi imela isti problem: kdaj se odsekati od teh traparij in vzeti knjigo v roke. V mojih časih takšnih pasti ni bilo, ker smo imeli samo knjige.

PROJEKTI

ŠOLSKI VRT – razvojni raziskovalni projekt

Jesen je čas, ko se na vrtu opravijo še zadnja opravila. V septembru smo s šolskega vrta pobrali še nekatere pridelke in počistili plevel. Prekopali smo gredice in jih pripravili za jesensko zasaditev. Oktobra smo posadili radič, v mesecu novembru pa smo posadili čebulček srebrnjak in zimski česen. Povezali smo maline, okopali in pognojili jagode. Uredili, pometli in počistili smo tudi potko in okolico vrta.

Sedaj pridno opazujemo in spremljamo rast jesenske zasaditve ter se veselimo pomladanskih opravil in lastne vzgoje sadik.

POZDRAV PTIC MIRU 2025

Na OŠ Ob Dravinji je v četrtek, 18. 9. 2025, za učence 1. triletja potekal športni dan – Pozdrav ptic miru. Naša šola se je pridružila mnogim šolam po Sloveniji in izvedla več različnih dejavnosti v sklopu zgoraj omenjenega projekta.

Osrednja tema projekta se v šolskem letu 2025/2026 glasi: »Skupaj ustvarimo svet miru in topline. Zgradimo skupnost, kjer ima vsak človek svojo vrednost, svoj glas in dostojanstvo.« Učenci so v lepem sončnem dopoldnevu uživali, bili ves čas aktivni ter obiskali šest delavnic, na katerih so jih spremljale njihove razredničarke. K sodelovanju smo povabili športna društva iz naše okolice.

PODJETNIŠKI TABOR 2025

Jeseni je na naši šoli potekal mini Podjetniški tabor. Udeležilo se ga je 27 učencev od 7. do 9. razreda. Učenci so predstavili svoje ideje, se razdelili v osem skupin in s pomočjo mentorjev Nejca, Matica in Klare razvijali svojo poslovno idejo in izdelovali njen prototip. Pri tem so pokazali ustvarjalnost in iznajdljivost ter nas izjemno presenetili s svojimi končnimi izdelki.

Na taboru so učenci ustvarjali pametno luč, SheBox – pripomočke za dekleta, pripomoček za spravljanje žogic z dreves, pripomoček za lažje navijanje cevi in izvirne obeske.

Na taboru smo podelili tudi tri nagrade. Nagrado za NAJ IZVEDLJIVO IDEJO so prejeli Gašper, Liam, Marcel, Val in Tai, ki so oblikovali idejo o frizerskem salonu Golden Blade.

Nagrado za NAJ PITCH, naj predstavitev so prejele Lara, Živa in Tijara, ki so oblikovale pripomoček z magnetki in risalnimi žeblički za lažje shranjevanje papirnatih opomnikov.

Nagrado za NAJ IDEJO pa je prejela ekipa, ki so jo sestavljale Sofija, Tina in Nika. Oblikovale so Brushcare – pripomočke za čiščenje krtače za lase.

Udeleženci so pokazali kreativnost, voljo do dela in svoje sposobnosti, ki v šolskem vsakdanu ostanejo skrite. Vadili so veščine javnega nastopanja in se v procesu dela soočali tudi z različnimi ovirami, ki so jih s pomočjo mentorjev uspešno premagali.

Čestitke vsem udeležencem in mentorjem za kvalitetno pripravljen in izpeljan tabor, za katerega upamo, da ga bomo še imeli priložnost ponoviti.

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

S ponedeljkom, 17. 11. 2025, smo zakorakali v drugi Teden slovenske hrane, ki smo ga zaključili v petek, 21. 11. 2025 s Tradicionalnim slovenskim zajtrkom. Tradicionalni slovenski zajtrk sestavljajo kruh, maslo, med, mleko in jabolko.

Letošnji Tradicionalni slovenski zajtrk je potekal pod sloganom Moja izbira je slovenska hrana, kjer smo poudarili pomen lokalno pridelane hrane.

Učenci so ob tej priložnosti ustvarjali risbice in pesmice, izvedli smo različne

aktivnosti, tehniški dan na temo hrane, si pripravili sadne kupe in še veliko drugega.

DNEVI DEJAVNOSTI

Kulturni dnevi

EKSKURZIJA SEDMIH RAZREDOV NA KOROŠKO

V torek, 7. 10. 2025, smo učenci 7. razredov odšli na interdisciplinarno ekskurzijo na Koroško. Naš prvi postanek je bila Cerkev sv. Jurija v Legnu, kjer smo – obuti v copate – hodili po steklu in občudovali materialne ostanke tamkajšnje bogate zgodovine. Po malici, ki nas je okrepčala in nam dala energijo za nadaljnje ogleds, smo se odpeljali do Kotelj, kjer smo se sprehodili do Prežihovine, tj. rojstne hiše slovenskega pisatelja Lovra Kuharja, bolj znanega pod imenom Prežihov Voranc. Vodička nam je povedala vse o njegovem življenju, življenju njegove družine, vsakdanu na

kmetiji, starih predmetih in še in še. Zelo zanimivo si je bilo v živo ogledati kraje, o katerih v letošnjem šolskem letu beremo v knjigi Solzice. Za konec pestrega dne so nam učiteljice v središču Slovenj Gradca omogočile nekaj prostega časa, česar smo se izjemno razveselili. Ko smo se vsi zopet zbrali na avtobusu, nas je ta odpeljal proti domu.

Imeli smo se zares super in komaj že čakamo našo naslednjo ekskurzijo.

EKSKURZIJA DEVETOŠOLCEV

V torek, 7. 10. 2025, smo devetošolci imeli »na sporedu« interdisciplinarno ekskurzijo v Kranj.

Ko smo prispeli na naš cilj, so nas razdelili v tri skupine, in sicer po razredih. Najprej smo si ogledali Prešernov gaj. To je park arhitektov Marjana Šorlija in Ruške Ogorevc, ki leži v samem centru mesta med Partizansko in Gregorčičevo ulico. Gaj je v lasti Mestne občine Kranj, v njem pa smo med drugimi videli nagrobni spomenik, posvečen pesniku Francetu Prešernu, skupaj z obeležjem, kjer se je nahajal prvotni Prešernov grob, nagrobnik Ernestine Jelovšek (Prešernove hčerke), in nagrobnik pesnika Simona Jenka. Nato smo se sprehodili do Prešernovega muzeja, kjer smo se lahko preizkusili v pisanju s peresom. Naša naloga je bila, da prepišemo pesem Zdravljica. V nadaljevanju dneva smo si ogledali še Prešernovo stanovanje in njegovo pisarno. Stanovanje je bilo zelo barvito, ohranjena pa je tudi Prešernova postelja, ki je bila zelo majhna.

Po ogledu smo imeli malo manj kot uro časa, da smo še sami nekoliko raziskali Kranj, temu pa je sledil povratek proti domu.

OBISK MESTNEGA GLEDALIŠČA PTUJ

V ponedeljek, 15. decembra, so učenci od 6. do 9. razreda obiskali Mestno gledališče Ptuj, kjer so si ogledali gledališko predstavo Martin Krpan reši Dunaj. Predstava je učence zabavala z zanimivo zgodbo, igralsko energijo in humorjem. Po ogledu so se sprehodili po praznično okrašenem Ptuj, ki je v decembrskem času zažarel v posebnem vzdušju. Čeprav je bilo mrzlo, so z veseljem obiskali tudi Ptujski grad ter uživali v čudovitem razgledu na mesto in okolico. Izlet je bil prijetna in poučna izkušnja, ki je popestrila šolski vsakdan.

Naravoslovni dnevi

NARAVOSLOVI DAN ZA UČENCE 9. RAZREDOV

V petek, 10. oktobra, je za učence 9. razredov potekal naravoslovni dan z naslovom Eksperimentalne delavnice. Učenci smo bili razdeljeni v skupine, ki so štele po tri člane.

Prvo uro smo izvajali poskuse iz kislin, baz in raztopin.

Pri uri smo naredili dva poskusa. V sklopu prvega smo preverjali gorenje žvepla. V izparilnico smo dali košček žveplovega traku in ga vžgali z vžigalico, v čaše dolili vodo, v čašo z vodo pa dali žveplov trak. Ob izparilnico smo dali še cvet vijolice in ga nato pokrili s kadičko. Ob končanem poskusu smo ugotovili, da se je cvet vijolice obarval belo, magnezijev trak pa roza.

Drugi poskus smo delali iz gorenja magnezija. Prijeli smo košček magnezijevega traku in ga žgali v plamenu gorilnika. Ob gorenju magnezijevega traku je nastala močna bela svetloba. Magnezijev trak je razpadel v bel prah.

Drugo uro so potekale delavnice iz biologije (seciranje molekule DNA). Pri uri smo naredili dva poskusa. Pri prvem smo mikroskopirali lusko lista v čebuli. Pri drugem poskusu smo iskali molekulo DNA iz različnega sadja (jabolka, banane ...). Izbrano sadje smo steptali v terilnici in nato dodali mešanico iz detergenta, soli in mlačne vode. Zmes smo precedili čez cedilko in opazovali.

Tretjo uro smo izvajali poskus iz različno hitre priprave »napitka«.

V štiri kozarce smo dali šumeče tablete, nato pa v prvi kozarec dolili hladno in v

drugi kozarec vročo vodo. Opazovali smo spremembe in ugotavljali, v katerem primeru hitreje poteče reakcija. V tretji kozarec smo dodali zdrobljeno v četrtega pa celo šumečo tableto in čez prelili hladno vodo. Opazovali smo spremembe in v katerem primeru hitreje poteče reakcija.

Četrto uro smo delali poskuse, s katerimi smo spoznavali, kako razlikovati kisle in bazične vodne raztopine.

V pet epruvet smo nalili sodo bikarbono in v vsako epruveto nato dodali različne snovi (modri lakmusov papir, rdeč lakmusov papir, metiloranž, fenolftalein, univerzalen indikatorski papirček za odčitavanje pH-vrednosti). Postopke smo ponovili osemkrat ter zamenjevali snovi na mestu sode bikarbone, npr. lekadol, citronska kislina, milnica, zobna krema, čistilo, kis in voda.

Peto uro smo naredili tri poskuse. V okviru prvega poskusa smo izvedli reakcijo med kislino in kovino. V epruveto smo nalili raztopljeno klorovodikovo kislino in vanjo dali košček magnezija. Epruveto smo pokrili z drugo epruveto in z gorečo vžigalico dokazali plin vodik, ki se je nabral v navzdol obrnjeni epruveti. Pri drugem poskusu smo naredili reakcijo med kislino in karbonatom, pri čemer smo v epruveto nalili raztopljeno klorovodikovo kislino in vanjo dodali košček krede. Pri reakciji je nastala pena. Pri tretjem poskusu smo preizkušali reakcijo med kisikom in sodo bikarbono. V plastenko smo nalili kis za vlaganje in v balon stresli 2 čajni žlici sode bikarbone. Na ustje plastenke smo dali balon. Balon na plastenki se je začel napihovati.

Naravoslovni dan je bil izredno zanimiv.

NARAVOSLOVNA DNEVA SEDMOŠOLCEV

Na naravoslovnih dnevih, ki sta potekala v obliki eksperimentalnih delavnic, smo bili razdeljeni v pet skupin. V prvih dveh skupinah smo bili samo učenci 7. a, v tretji skupini so bili skupaj učenci 7. a in 7. b, v četrti in peti pa samo učenci 7. b.

Prvi naravoslovni dan je bil kemijsko obarvan, saj smo izvajali poskuse in sestavljali modele snovi. Ker smo to učno snov že obravnavali pri naravoslovju, je bil ta dan tudi ocenjen. Rešiti smo morali kar deset delovnih listov, kar nam ni predstavljalo večjih težav, saj smo vestno beležili opažanja pri poskusih ter nato zapisovali ugotovitve. Tudi sestavljanje modelov molekul elementov in spojin nam ni povzročalo preglavic. Z različnimi eksperimentalnimi metodami — kromatografijo, raztapljanjem, filtriranjem in izparevanjem — smo ločevali čiste snovi od zmesi. Izvedli smo poskus *Slonova zobna pasta* in poskus, pri katerem smo med reakcijo alkoholnega kisa in sode bikarbone pridobili ogljikov dioksid, s katerim smo nato pogasili gorečo svečo. Poskusi so nam dobro uspeli, zato smo prejeli lepe ocene.

Drugi naravoslovni dan je bil namenjen poskusom s področja svetlobe, zvoka in valovanja. Izdelali smo spektrometer in camero obscuro, »pričarali« kovanec in mavrico ter iz kozarcev z različno količino vode izvabili različne tone. V delavnici mikroskopiranja smo obnovili znanje o zgradbi mikroskopa, pripravili mokrega preparata, pravilnem mikroskopiranju ter risanju skice opazovanega predmeta.

Oba naravoslovna dneva sta bila zelo zanimiva. Na takšen način se veliko lažje in bolje učimo.

Iza Korošec in Gabrijela Rečnik, 7. a

MODEL RASTLINSKE CELICE

Najprej sva prebrali navodila in pripravili seznam potrebnih materialov. Nato sva se odpravili v trgovino, kjer sva kupili vse, kar sva potrebovali: barve, plastelin, stiropor, karton in zobotrebce.

Zatem sva se lotili izdelave modela. Najprej sva iz kartona in stiroporja izrezali obliko rastlinske celice ter jo pobarvali, da je lepše izstopala. Sledila je izdelava celičnih organelov — jedra, vakuole, mitohondrijev in kloroplastov — pri čemer sva uporabili plastelin. Tudi celično steno sva ponazorili s plastelinom. Nato sva rastlinsko celico sestavili in zalepili ter jo še nekoliko

okrasili, da je bila videti še bolj dodelana. Izdelali sva tudi legendo in se pripravili na vsebinsko predstavitev celice. Ko je napočil dan predstavitve, sva modela celice odnesli v šolo in ju predstavili. Povedali sva, da je celica osnovni gradnik vsega živega. Njena notranjost je zapolnjena s citoplazmo, v kateri se nahajajo celični organeli. Podrobneje sva opisali posamezne organele ter predstavili pomen celične membrane in celične stene.

Alina Grifič in Vida Punčuh, 6.c

6. a-razred

6. b-razred

6. c-razred

Tehniški dnevi

OBISK CENTRA NOORDUNG

V petek, 28. 11., smo devetošolci v okviru tehniškega dne obiskali Center vesoljskih tehnologij Hermana Potočnika Noordunga.

Jutranjemu zboru pred šolo in vožnji proti Vitanju je najprej sledilo enourno predavanje o satelitih (splošnih dejstvih, kako vplivajo na naša življenja, kaj nam povedo ...), o našem planetu Zemlji (nastanku, odkritjih ...) in o našem ozvezdju na splošno. Ker smo ob poslušanju postali lačni, smo se razveselili malice, ki je med drugim minila tudi v prijetnem pogovoru z robotom Vito.

Zatem smo se razdelili v dve skupini, pri čemer je ena od skupin odšla na voden ogled okrog centra, z zanimivimi grafi in maketami so nam predstavili glavne vesoljske podvige ter pomen astronomije za Slovenijo, druga skupina pa je medtem preizkušala razne simulacije. Po 45 minutah sta se skupini zamenjali. Za piko na i izredno zanimivega dne so poskrbela VR očala, ki so nas, ko smo si jih nataknili, ponesla na mednarodno vesoljsko postajo, kjer smo opravljali razne misije in raziskovali prostor, v katerem smo se znašli. Polni vtisov in prijetnih doživetij smo se ob 13. uri vrnili nazaj v šolo.

DAN OBRTNIH POKLICEV

V četrtek, 9. 10. 2025, smo za učence 8. in 9. r. izvedli zelo pomemben dogodek, ki nosi ime Dan obrtnih poklicev.

Po jutranjem zboru v matičnih razredih in razdelitvi zapestnic, ki so s svojimi barvami označevale poklice, smo se učenci v spremstvu razrednikov in učiteljev odpravili proti konjiški športni

dvorani. Tam so na nas že čakale stojnice, na katerih so se predstavljali posamezni poklici. Imeli smo dovolj časa, da smo si slednje podrobno ogledali in celo preizkusili, kar je bilo na njih ponujeno.

Sledil je kratek program, v katerem so se zvrstili pozdravi in misli vseh pomembnih akterjev, ki nam ta dotični dan leto za letom omogočajo. Moderator dogodka, David Voh, nam je med drugim predstavil tudi evropsko prvakinja v striženju, Niko Kohne, ki je v intervjuju s prisotnimi v dvorani delila številne podrobnosti iz svojega življenja oziroma dela ter več kot dobrodošle nasvete za naše bodoče karijerne odločitve.

V nadaljevanju dopoldneva smo se, razdeljeni v različne skupine, podali do obrtnikov oziroma zaposlenih, ki so nam predstavili svoje delo. Med drugim smo podrobneje spoznali:

- POKLIC PRAVNIKA

Pravnica Nina Fijavž nam je predstavila svoj poklic. Le-ta se ukvarja z zakoni, pravicami, akti idr. Izvedeli smo, da je po končani osnovni in srednji šoli (gimnaziji) za poklic pravnika potrebno šolanje nadaljevati na pravni fakulteti. S pridobljeno izobrazbo, v nekaterih primerih pa tudi dodatnim usposabljanjem, lahko postaneš sodnik, tožilec, pravnik, odvetnik in notar.

- POKLIC NOVINARJA

V medijski hiši Novic in Radia Rogla nam je novinarka Nina Krobat predstavila vse poklice, povezane z njihovo ustanovo. Poleg novinarja, radijskega napovedovalca, glasbenega urednika, grafičnega oblikovalca in tržnika je v tem delovnem področju potreben tudi poklic poslovnega

sekretarja, pa nepogrešljiva poklica hišnika in čistilke. Radijski voditelj Aleksandar Radić nam je pokazal, kako izgleda njegovo delo, s katerim programom upravlja in kako obvladuje številne gumbe, ki jih ima pred seboj. Nina nas je nato popeljala v snemalni studio, kjer smo tisti, ki smo želeli, lahko posneli novico, producent Gregor Sevšek pa je skril vse napake, ki smo jih naredili pri branju, in poskrbel, da se je vse slišalo tako, kot se mora. Prikazal nam je tudi oglas v nastajanju.

- POKLIC RAČUNOVODJE

V računovodskem servisu MAT so nam predstavili, kako izgleda poklic računovodje oziroma s čim vse se pravzaprav ukvarjajo. Ker imajo dela čez glavo, so nas v slednjega kar nemudoma vključili. Tako smo morali analizirati račun (datum, vsota, valuta itd.), spoznali smo segment plač in davkov, v računalnik smo vnašali pomembne podatke, pri čemer smo morali biti zares zelo pozorni in natančni. Ker nas je tako delo izčrpalo, so nam postregli s slaščicami.

- POKLIC VZGOJITELJA

V Vrtcu Slovenske Konjice nas je najprej pozdravila v. d. ravnateljice, Simona Živec. Podrobno nam je predstavila potek dela v vrtcu. Po omenjeni predstavitvi nas je odpeljala do otrok, ki so ta dan imeli vsakoletno jesenko prireditev Cicibanova jesen. Pekli so kostanje in se veliko igrali. Učenci smo se zelo vživeli v delo oziroma bolje rečeno igro z njimi ter pri lovljenju, skrivalnicah in drugih dejavnostih uživali skoraj tako kot vrtčevski otroci.

- POKLIC KOZMETIČARKE

V sklopu predstavitve tega poklica smo se sprehodili do frizersko-kozmetičnega

studia Mihaela. Najprej so nam razkazali celoten salon, nato pa podrobno predstavili in tudi prikazali, kaj ta poklic pravzaprav pomeni. Pogovarjali smo se o izbiri za poklic najbolj primerne srednje šole, naša gostiteljica pa je z veseljem odgovarjala na številna vprašanja, ki smo jih zastavili. Zelo veliko smo se naučili in pridobili zares pomembne informacije.

Predstavljenih poklicev je bilo še mnogo več, prav tako pa tudi interesov osnovnošolcev. Po vrnitvi s terena so nam v dvorani prikazali TPO z uporabo AED. Znanje oživljanja je v današnjem svetu nujno potrebno za vsakega posameznika, zato so bile minute, namenjene obnovitvi slednjega, več kot koristne. Za piko na i dnevu je ob koncu poskrbel še vsem dobro poznani glasbenik Dejan Dogaja, ki nas je s svojimi pesmimi in energijo dvignil na noge. Po končanem programu smo se odpravili nazaj proti šoli.

Športni dnevi

JESENSKI POHOD DRUGOŠOLCEV

V sredo, 8. oktobra 2025, smo se učenci 2. razreda podali na jesenski pohod po bližnjih Škalcah. Sproščeno in obdani z barvami jeseni smo se sprehajali, opazovali naravo in klepetali. Po krajšem sprehodu smo prispeli do manjše jase, kjer smo si privoščili zaslužno malico iz nahrbtnikov. V prijetnem vzdušju smo se okrepčali, nato pa polni energije nadaljevali pot vse do gostišča Zlati grič. Ob vrnitvi smo se ustavili na zelenici pri apartmajih Grič, kjer smo se poigrali, uživali na toplem soncu, nato pa se rahlo utrujeni in zadovoljni vrnili v šolo. Bilo nam je res zelo lepo.

ŠPORTNI DAN – POHOD

V petek, 3. 10. 2025, smo na predmetni stopnji izvedli pohod v okviru športnega dne. Učenci 6. razreda so se odpravili do Polen, od tam pa pot nadaljevali v smeri Starega gradu in Kajuhove ulice. Sedmošolci so odšli na Brinjevo Goro, učenci 8. razreda so večino trase prehodili na Konjiški gori. Mimo Starega gradu so se odpravili do Treh križev, od tam do Grofovega štanta in po gozdni cesti nazaj do vznožja. Devetošolci so Konjiško goro prešli čez kmetijo Čaž in pot nadaljevali mimo gostišča Azis, nato pa ponovno zavili v gozd v smeri Kajuhove ulice. Na pohodu kljub nižjim temperaturam nasmehov, sonca in veselja ni manjkalo.

Šola v naravi 8. razred

UTRINKI IZ ŠOLSKIH UČILNIC

USTVARJALNOST V 5. a-razredu

V 5. a razredu že vse od začetka šolskega leta ustvarjamo maketo Slovenskih Konjic, ki jo bomo vključili v projekt Energija v sklopu Eko šole. Prav tako maketo uporabljamo pri pouku (risanje zemljevida, učenje o različnih virih energije). Maketa bo nastajala tekom celega leta. Učenci so nad

izdelavo navdušeni, saj jo izdelujejo čisto sami.

Septembra smo v sklopu naravoslovja in tehnike z učenci spoznavali zdrav zajtrk. Čez vikend so nato dobili nalogo, da staršem pripravijo zdrav zajtrk, ga slikajo in pošljejo učitelju po elektronski pošti. Nastalo je ogromno slik z zanimivi zajtrki.

Učenci 5. a

USTVARJALNI KROŽEK

Pri ustvarjalnem krožku, ki ga imamo ob torkih, se družimo in ustvarjamo v sproščenem vzdušju, lahko podajamo ideje za ustvarjanje, ki jih učiteljica vedno upošteva. Na začetku likovnega ustvarjanja smo pri ustvarjalnem krožku ustvarjali slike na temo družina in počitnice. V mesecu oktobru smo opazovali jesen in slikali drevo v vseh letnih časih. Ko so se začeli približevati božični in novoletni prazniki, smo ustvarjali adventne koledarje in adventne venčke. Za adventni koledar je dobila idejo moja prijateljica Ema. Adventni venček pa je predlagala moja razredničarka, gospa učiteljica Urška Jurak. Nato smo si ogledali posnetek in začeli z delom. Za adventni koledar

smo potrebovali rollice, ovijalni papir, vroče lepilo, barvni papir iz filca in črn flomaster ter veliko vztrajnosti. Za adventni venček pa smo odšli v gozd, nabrali smrečje, storže, prinesli različne okraske, sveče in lesene podloge. Adventni koledarji in venčki so polepšali naše domove in naš razred.

Pri ustvarjalnem krožku mi je zelo všeč, ker rada ustvarjam in velikokrat podam kakšno idejo za nadgradnjo likovnega izdelka. Ob ustvarjanju lahko izrazim svoje občutke in misli.

Tara Terdin, 4. a

Adventni koledar v 4. a

Adventni venčki v 4. a

POSKUSI V KEMIJI

Poskus ali razmerje reaktantov vpliva na količino produktov?

Val Ajdnik in Gee Toby Lawrence, 8. a

Urban Tomažin, 8. b

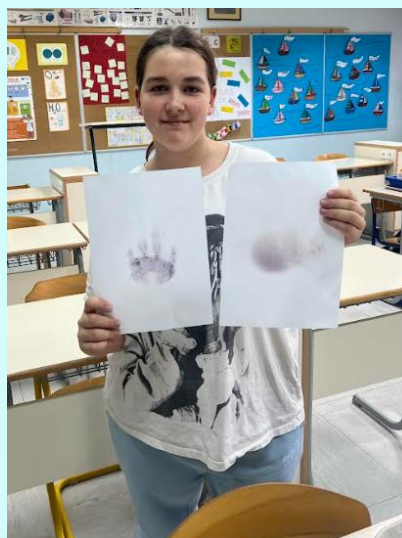
Filip Nečemer, 8. c

Modra steklenica

Vid Markanović in Urban Tomažin, 8. b

Skrivno sporočilo

Špela Hronek, 8. b

BOŽIČEK V 6. c

Idejo za Božička smo dobili po starem izdelku, ki smo ga ustvarili v 5. razredu. Najprej smo narisali skico Božička, nato pa smo jo obrobili s črnim flomastrom. Kapo smo pobarvali rdeče, oči, usta in nos pa črno. Na brado smo z ravnilom narisali črte in list obrnili na drugo stran. Na to stran smo za vsak dan zapisali po eno nalogo, na primer: »Pozdravi pet oseb, ki jih ne poznaš.«

Božička smo nato pritrdili na oglasno desko. Zdaj vsak dan odrežemo eno vrstico z nalogo. Današnja naloga je bila, da pri uri gospodinjstva učiteljico Leo prosimo, ali lahko spečemo piškote. Tako počasi krajšamo Božičkovo brado. Ko bomo prišli do 24. decembra, nas bo tam čakalo presenečenje.

Božička z nalogami smo izdelali Eman Kadrić, Lan Marčinković, Val Lamovec in Nik Kavc, 6. c.

ŠOLSKI NOVINARJI OBISKALI HIŠO NOVIC IN RADIA ROGLA

V četrtek, 11. 9. 2025, smo se učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo odpravili v naši šoli bližnjo ustanovo, časopisno-radijsko hišo, v kateri domujeta Novice in Radio Rogla. Novinarka Nina Krobat nas je toplo sprejela in nam predstavila svoj poklic. Prav tako smo поблиžje spoznali, katere vrste novinarskih besedil poznamo in kako jih napišemo. Bolj teoretičnemu začetku je sledilo praktično nadaljevanje, saj smo se sprehodili do snemalne kabine, v kateri smo imeli možnost posneti svojo radijsko novico. Ogledali smo si še radijski studio in videli profesionalno napovedovalko pri delu.

Naša mini ekskurzija se je kar prehitro končala, kljub temu pa smo bili veseli, da smo imeli priložnost na lastne oči in ušesa videti oziroma slišati, kako poteka delo tistih »ta pravih« novinarjev.

GLEDALIŠKA IGRA PEPELKA

V petek, 24. 10. 2025, so učenci, ki v šolskem letu 2025/26 obiskujejo izbirni predmet gledališki klub, izvedli dramatizacijo vsem dobro poznane pravljice Pepelka. Gledališka igra, ki so jo oblikovali in dodelali sami, je nasprotje svojega naziva, saj igralci sedijo na stolih v ravni vrsti in vstanejo samo ob svojih neosebni ter ponavljajočih se replikah, pri tem pa

fantje prevzemajo vloge deklet in dekleta vloge fantov.

Petindvajset učencev, ki so odigrali vloge pripovedovalca, Pepelke, prve in druge grde sestre, vile, princa, čevlja in ure, obiskuje 3. triado (7., 8. in 9. r.), igro pa so ta dan izvedli mlajšim otrokom, tj. učencem obeh prvih (1. a in 1. b), vseh treh drugih (2. a, 2. b in 2. c) in dveh tretjih razredov (3. a in 3. b). Skupno so tri ekipe igralcev odigrale 9 uprizoritev – ena je bila nenačrtovano izvedena še za skupino devetošolcev.

Učenci prve triade so svoje starejše vzornike sprejeli z velikim občudovanjem, nekateri tudi strahom, prav vsi pa so v videnem zelo uživali. Po igri je sledil še čas za vprašanja in radovednosti ter poizvedovanju mlajših otrok kar ni bilo videti konca. Navdušeni so bili tudi devetošolci, ki se jim je tak način igre zdel »zanimivo-drugačen«, predvsem pa smešen.

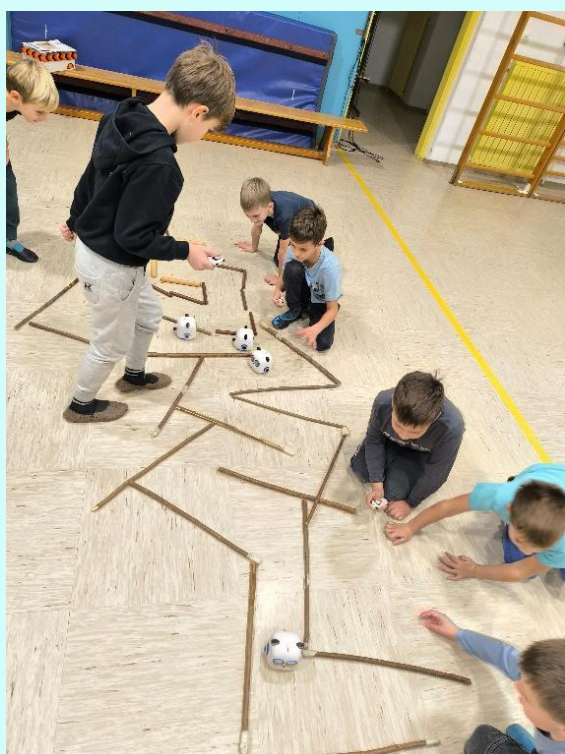
NOGOMET

Interesna dejavnost nogomet otrokom omogoča učenje osnovnih nogometnih veščin, kot so vodenje žoge, podaje, streli in sodelovanje v ekipi. Poleg športne vadbe dejavnost spodbuja tudi zabavo, druženje ter razvoj samozavesti, discipline in timskega duha.

ROBOTIKA

Učenci obiskujejo interesno dejavnost robotike mTiny, kjer na zanimiv in sodoben način razvijajo tehnične, ustvarjalne in logične spretnosti. Dejavnost spodbuja učenje programiranja, reševanje problemov, timsko delo.

NATEČAJI IN RAZPISI

USPEŠEN 21. FESTIVAL LEPOPIŠJA V ŽIČKI KARTUZIJU

V petek, 10. 10. 2025, so v Žički kartuziji na ogled postavili razstavo, ki je nastala v okviru 21. Festivala lepopisja, na katerega so se lahko prijavile osnovne šole iz vse Slovenije in tudi zamejstva. Prireditev je kot vsako leto doslej osnovnošolske učence spodbujala k lepemu in vsebinsko bogatemu pisanju z roko. Tema za letošnje ustvarjanje je bila »Žička kartuzija – 860 let«, saj praznujemo 860. let od prihoda kartuzijanov v Dolino svetega Janeza Krstnika. Na razpis so letos prispela 104 dela iz 12 slovenskih osnovnih šol, ki jih je pregledala strokovna komisija in izbrala po tri najboljša iz vsake triade. Letošnji nagrajenci so tudi učenci naše šole. V kategoriji prvega triletja je 2. mesto dosegla **Klara Patru**, učenka 3. razreda POŠ Tepanje. Njena mentorica je bila **Urška Kolarič**.

V kategoriji drugega triletja je 3. mesto usvojil **Jaša Filip Škerlak** iz 6. c-razreda, v kategoriji tretjega triletja pa je 3. mesto dosegla **Doroteja Hajd** iz 7. b-razreda. Njuna mentorica je bila **Valentine Volavšek**.

Nagrajenci so prejeli posebna priznanja za svoje delo. Pripravila jih je gospa Hedviga Vidmar Šalamon – Heda po grafični predlogi svojega pokojnega moža, akademskega slikarja in grafika Arpada Šalamona, lepopisno pa jih je izpisala gospa Vlasta Zorc. Nagrade za najboljše lepopiske in lepopisce so tudi letos zeliščno obarvane. Prispevala jih je zeliščna lekarna iz Žičke kartuzije pod skrbništvom gospoda Draga Iršiča, njihov pokrovitelj pa je gospod Stanislav Kračun, idejni vodja festivala. Splošna knjižnica Slovenske Konjice je dodala

še knjižne in praktične nagrade ter družinske vstopnice za ogled Žičke kartuzije.

LIKOVNI NATEČAJI IN LIKOVNO USTVARJANJE

V mesecu septembru smo se udeležili likovne razstave Tečem, ki ga organizira Center za kulturne prireditve Slovenske Konjice. Našo šolo so zastopali učenci 8. in 9. razredov ter učenci POŠ Tepanje.

Za razstavo so bila izbrana likovna dela naslednjih učencev: **Ažbeta Žavcerja** iz 9. a, **Izaka Krančana** iz 9. c, **Anje Pevnik** iz 8. c in **Pike Juhart** iz 8. a. Učenka **Neja Flis** iz POŠ Tepanje je prejela bronasto priznanje.

Izak Krančan, 9. c

Anja Pevnik, 8. c

Ažbe Žavcer, 9. a

TEKMOVANJA

Športna tekmovanja

PODROČNO EKIPNO TEKMOVANJE V ATLETIKI

18. septembra 2025 je v Celju potekalo področno ekipno tekmovanje v atletiki. Našo šolo sta zastopali ekipi fantov in deklet. Učenke in učenci so se na tekmovanju maksimalno potrudili in se borili po svojih najboljših močeh. Med učenci so najbolj izstopali **Miha Rečnik** in **Benjamin Podplatan**, ki sta si v teku na 60 m z enakim rezultatom delila 1. mesto, **Bine Juhart Korošec** s 1. mestom v teku na 300 m in **Admir Muheljič** z 2. mestom ter **Mihael Kolar** s 3. mestom v suvanju krogle. Tik za zmagovalnim odrom pa sta v svojih disciplinah končala Miha Konušek in Liam Škornik. Fantovska štafeta je z odličnimi predajami in veliko prednostjo premagala vso konkurenco.

Pri dekletih so se najbolj izkazale Mia Kitek s 5. mestom in Eva Črnc s 6. mestom v skoku v daljino, Daša Slatinšek z odličnim 4. mestom v teku na 300 m ter Vita Godec s 5. mestom in Mija Švab s 6. mestom v teku na 1000 m.

Dekletom se sicer ni uspelo povzpeti na zmagovalni oder, so pa v celotni celjski regiji usvojile zelo dobro 6. mesto. Ekipa, v kateri je bilo več mlajših deklet, je pogumno in borbeno tekmovala proti starejšim nasprotnicam. Naša dekleta so dokazala, da se niso pripravljene predati in so velika spodbuda za bodoča tekmovanja.

Fantje pa so potrdili, da se znajo zbrati in stopiti skupaj. Postali so novi ekipni področni prvaki.

Vsem tekmovalkam in tekmovalcem ter mentorjema **Žanu Vrtovcu** in **Urški**

Seljak iskreno čestitamo za vrhunski dosežek.

MEDOBČINSKO TEKMOVANJE V KROSU – IZJEMNI DOSEŽKI NAŠIH UČENK IN UČENCEV

V sredo, 8. oktobra 2025, je v parku v Slovenskih Konjicah potekalo Medobčinsko tekmovanje v krosu. Tekmovanja se je udeležilo vseh pet okoliških šol. Tudi letos so našo, Osnovno šolo Ob Dravinji zastopali nadvse uspešni učenke in učenci, ki so se zagrizeno podali na zelo zahtevno traso in posegli po najvišjih mestih.

Na zmagovalnem odru je stalo kar 14 učencev in učenk naše šole, kar je izjemen dosežek. V vseh kategorijah od 5. do 7. razreda ter **v 9. razredu smo ekipno osvojili 1. mesto, v 8. razredu pa 3. mesto.** Za piko na i pa so predstavniki naše šole postali **vseekipni šolski zmagovalci v naši regiji.**

3. mesta so osvojili Kim Leva, Anabel Pušnik, Vid Marinšek.

2. mesta so osvojili: Kiara Toretto, Zala Vetrih, Daša Slatinšek, Nikolaj Bečić, Filip Kočnik, Benjamin Podplatan.

1. mesta so osvojili: Viktorija Kotnik, Živa Godec, Vita Godec, Žiga Pavrič, Miha Konušek.

Iskrene čestitke vsem tekmovalcem in mentorjem za odlične rezultate ter veliko uspeha na državnem prvenstvu spomladi!

PODROČNO FINALE V NOGOMETU ZA UČENCE 8. IN 9. RAZREDA

V ponedeljek, 6. oktobra 2025, je v Celju potekalo področno finale v nogometu za učence 8. in 9. razreda. Naši fantje so se ponovno odlično odrezali. V prvi tekmi proti OŠ Štore so fantje hitro prevzeli pobudo na igrišču in jo zadržali do konca ter zmagali s 3 : 1. V tekmi za prvo mesto pa so z borbenostjo in kombinatorno igro strli nasprotno ekipo OŠ Frana Kranjca in slavili s 4 : 0. S tem so se fantje **uvrstili na državno četrtfinale** in postali **področni prvaki v nogometu**. Ekipo so zastopali:

9. A: Jon Šajtegél, Teo Marčinkovič, Jaka Mark Obrul, Žiga Goleš.

9. B: Benjamin Bečič, Bine Juhart Korošec, Gal Juhart Korošec.

9. C: Matic Brglez, Benjamin Podplatan, Rečnik Miha.

8. C: Liam Škornik.

MEDOBČINSKO TEKMOVANJE V NOGOMETU

V ponedeljek, 22. 9. 2025, je v Zrečah potekalo medobčinsko tekmovanje v nogometu za učence 8. in 9. razreda. Udeležila se ga je tudi ekipa naše šole. V skupinskem delu so naši fantje prepričljivo premagali OŠ Loče in OŠ Vitanje in se uvrstili v finale turnirja. V razburljivem finalu so šele po kazenskih strelah premagali OŠ Zreče in postali **medobčinski prvaki**.

Ekipo so zastopali: Jon Šajtegél, Jaka Mark Obrul, Žiga Goleš, Benjamin Bečič, Bine Juhart Korošec, Matic Brglez, Benjamin Podplatan, Rečnik Miha, Liam Škornik In Admir Muheljič.

EKIPNO DRŽAVNO TEKMOVANJE V ATLETIKI

V četrtek, 9. oktobra 2025, je v Velenju potekalo ekipno državno tekmovanje v atletiki, na katerega so se kot področni prvaki uvrstili tudi naši fantje. Po skupnem seštevku točk iz vseh disciplin so dosegli odlično 10. mesto v državi.

V posameznih disciplinah so se najbolje odrezali naslednji učenci:

Benjamin Podplatan – 7. mesto v teku na 60 m, Miha Rečnik – 10. mesto v teku na 60 m, Admir Muheljić – 10. mesto v teku na 300 m, Miha Konušek – 8. mesto v teku na 1000 m, Michael Kolar – 10. mesto v suvanju krogle.

Ekipo so zastopali: Bine Juhart Korošec, Miha Konušek, Benjamin Bečić, Taj Ravnihar, Liam Škornik, Teo Marčinković, Klemen Marguč, Filip Kočnik, Filip Gorjup, Admir Muheljić, Miha Rečnik, Jon Šajtegel, Michael

Kolar, Tjan Škoporc, Benjamin Podplatan, Vid Marinšek in Lian Kovše.

DRŽAVNO PRVENSTVO V ULIČNIH TEKIH – LJUBLJANSKI MARATON

V soboto, 18. 10., je v Ljubljani v okviru ljubljanskega maratona tudi letos potekalo osnovnošolsko državno prvenstvo v uličnih tekih, katerega smo se udeležili z našimi učenci.

Letos nam žal stopničke v skupnem seštevku niso bile usojene, veselimo pa se lahko odličnega uspeha našega osmošolca Mihe Konuška, ki je ponovno osvojil zmagovalni oder in s tretjim mestom v državi v svoji kategoriji dokazal, da se vztrajnost in trdo delo poplačata.

Pri dekletih se je najbolje odrezala Živa Godec z 11. mestom, pri dečkih pa poleg Mihe še Žiga Pavrič s 7. mestom ter Filip Kočnik s 13. mestom.

V vsekipni uvrstitvi smo tako osvojili 5. mesto.

Našo šolo je zastopalo še 13 odličnih tekačev, ki je zasedlo naslednja mesta:

Kim Leva: 29. mesto, Ajda Brečko: 32. mesto, Mija Švab: 33. mesto, Anabel Pušnik: 36. mesto, Vita Godec: 49. mesto, Ula Pozeb: 81. mesto, Vivian Rupnik: 92. mesto, Filip Gorjup: 24. mesto, Miha Rečnik: 25. mesto, Vid Marinšek: 26. mesto, Benjamin

Podplatan: 28. mesto, Oskar Gričnik
 Pozeb: 47. mesto, Lan Jurgelj: 60.
 mesto.

Tekmovanja iz znanja

USPEHI UČENCEV NA TEKMOVANJU IZ ZNANJA BIOLOGIJE

V sredo, 15. oktobra 2025, je potekalo šolsko tekmovanje iz znanja biologije za Proteusovo priznanje. Priprave na tekmovanje je pod vodstvom mentorice **Simone Pozeb** o **EKOLOGIJI REK** obiskovalo sedemnajst učencev osmih in devetih razredov – tako se je tekmovanja udeležilo enajst osmošolcev in šest devetošolcev.

Rezultati, ki so si jih »pridelali« naša učenci, so več kot odlični:

11 učencev je doseglo več kot 70 % točk in s tem **bronasto priznanje**. **Trije izmed njih** pa so presegli mejo 85 % točk in se s tem uvrstili tudi na **državno tekmovanje**.

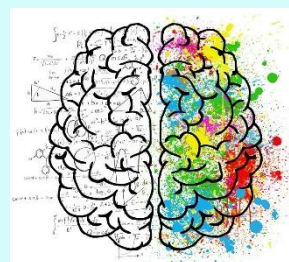
Dobitniki bronastih priznanj so:

Filip	Nečemer	8
Enej	Očko	8
Daniel	Sabolič	8
Janez	Podgoršek Satler	9
Zala	Tajnikar	8
Brina	Dolinšek	9
Živa	Korošec	8
Anja	Pevnik	8
Tadej	Verdnik	8
Mia	Ošlak	8
Špela	Polegek	9

Vsem učencem iskreno čestitamo, za **Filipa, Eneja in Daniela** pa smo držali pesti v petek, 5. 12. 2025, ko so na **državnem tekmovanju** izkazovali veliko mero novega znanja, uradne rezultate pa že nestrpnost pričakujemo.

TEKMOVANJE V ZNANJU LOGIKE

V četrtek, 25. 9. 2025, je potekalo šolsko tekmovanje v znanju logike. Udeležilo se ga je 93 učencev od 3. do 9. razreda.

27 učencev prejme **bronasto priznanje**:

- iz **3. razreda**: Nik Fink Lampreht, Tilen Ratej, Arne Kontrec, Lenart Rečnik, Nace Plankl, Nik Švab, Gaja Bera, Neja Feužer, Zara Terdin, Klara Patru;
- iz **4. razreda**: Aljaž Milosavljevič, VidMartinčič, Tinkara Pučnik, Tim Stanojevič, Lovro Fideršek;
- iz **5. razreda**: Špela Drobne, Viktorija Kotnik, Neja Korošec, Nastja Faktor Mazi, Tjan Potočnik;

- iz **6. razreda**: Luna Šantl, Majk Podkubovšek, Manca Onič;
- iz **7. razreda**: Emil Nečemer, Lian Kovše, Sofija Punčuh, Maj Novak.

Učenci 8. in 9. razreda, ki prejmejo priznanje za sodelovanje:

- iz **8. razreda**: Asi Konušek, Taj Ravnihar, Anja Pevnik, Liam Škornik, Lan Jurgelj, Tjaš Lukman, Marcel Teo Eberl;
- iz **9. razreda**: Ažbe Žavcer, Janez Podgoršek Satler.

Izmed naštetih učencev so na državno tekmovanje, ki je potekalo v soboto, 18. oktobra, napredovali **Emil Nečemer, Lian Kovše, Sofija Punčuh** iz 7. b, na regijsko tekmovanje pa **Asi Konušek** iz 8. a-razreda in **Ažbe Žavcer** iz 9. a-razreda. Državno tekmovanje za sedmošolce in regijsko tekmovanje za 8. in 9. razred je bilo na OŠ Loče. Naši učenci so z dobrim znanjem zastopali našo šolo, za kar jim iskreno čestitamo.

ŠOLSKO TEKMOVANJE IZ ZNANJA ANGLEŠČINE za 8. in 9. razrede

Učenci naše šole so se tudi letos uspešno izkazali na šolskem tekmovanju iz znanja angleščine pod vodstvom mentorjev **Katje Kranjc** in **Robertu Zrneca**.

V 9. razredu so bronasto priznanje prejeli:

- **Leni Modic** iz 9. b-razreda,
- **Janez Podgoršek Satler** iz 9. a-razreda ter
- **Žiga Raduha** iz 9. a-razreda.

V 8. razredu so bronasto priznanje osvojili:

- **Jure Celcer** iz 8. c-razreda,
- **Živa Korošec** iz 8. a-razreda,
- **Filip Nečemer** iz 8. c-razreda,
- **Livia Jerič** iz 8. b-razreda ter
- **Tjaš Lukman** iz 8. a-razreda.

Na državno tekmovanje, ki bo potekalo 16. marca 2026 v prostorih Osnovne šole Šempeter v Savinjski dolini, sta se uvrstila najuspešnejša tekmovalca, **Leni Modic** iz 9. b-razreda in **Jure Celcer** iz 8. c-razreda.

Obema tekmovalcema iskreno čestitamo za izjemen dosežek in jima želimo obilo sreče in znanja tudi na državnem tekmovanju.

Iskrene čestitke pa tudi vsem dobitnikom priznanj za izkazano znanje angleščine in velik uspeh!

ŠOLSKO TEKMOVANJE IZ ZNANJA ANGLEŠČINE za 7. razrede

Z veseljem sporočamo, da so se učenci naše šole tudi letos uspešno izkazali na šolskem tekmovanju iz znanja angleščine pod vodstvom mentorice **Jasmine Bogataj**.

V 7. razredu so bronasto priznanje prejeli:

- **Tina Florjan** iz 7. a-razreda,
- **Luka Tomažin** iz 7. b-razreda.

Na državno tekmovanje, ki bo potekalo 9. marca 2026 v prostorih Osnovne šole Primoža Trubarja v Laškem, se je uvrstila najuspešnejša tekmovalka, **Tina Florjan** iz 7. a-razreda.

Obema tekmovalcema iskreno čestitamo za izjemen dosežek.

Tini pa želimo obilo sreče in znanja tudi na državnem tekmovanju.

Iskrene čestitke pa tudi vsem dobitnikom priznanj za izkazano znanje angleščine in velik uspeh!

**ŠOLSKO
SELEKCIJSKO
TEKMOVANJE ZA
CANKARJEVO
PRIZNANJE**

(8. in 9. razred)

Na naši šoli je v četrtek, **20. 11. 2025**, potekalo šolsko selekcijsko tekmovanje za Cankarjevo priznanje. Letošnja tema »Naš svet skozi njihove oči« je učence popeljala v domišljijski svet psa Aksla iz romana *Jutri bom siten kot pes* avtorice Nataše Konc Lorenzutti ter k pesmim v prozi iz zbirke *Štiri črne mravljice: od jutra do jutra* Anje Štefan, skozi katere so spoznavali modrosti majhnih mravljič, ki pa so v resnici zelo velike po svojem značaju.

Na tekmovanju je pod vodstvom mentorice **Valentine Volavšek** sodelovalo 21 učencev 8. in 9. razreda, ki so s svojim razumevanjem književnih del, natančnim razmišljanjem ter ustvarjalnim pisanjem pokazali izjemno literarno občutljivost. Učenci so v svojih besedilih razmišljali o odnosih, drugačnosti, pogumu in pomembnosti opazovanja sveta z različnih perspektiv.

Najboljši razlagalni spisi so nagrajeni s **priznanji za Cankarjevo tekmovanje**, ki ga prejmejo:

- **devetošolke:** [Leni Modic](#), [Brina Dolinšek](#), [Neža Sovič](#),
- **osmošolci:** [Pika Juhart](#), [Anja Pevnik](#), [Asi Konušek](#), [Enej Očko](#), [Zala Tajnikar](#).

Najuspešnejše med tekmovalci, **Pika Juhart**, **Anja Pevnik** in **Leni Modic**, so se z odličnimi rezultati **uvrstile na regijsko tekmovanje**, ki bo potekalo **20. januarja v Velenju**.

Vsem tekmovalcem iskreno čestitamo za vložen trud, znanje in ustvarjalnost. Nagrajencem pa želimo veliko uspeha na nadaljnjih stopnjah tekmovanja.

**ŠOLSKO
TEKMOVANJE
IZ ZNANJA
ASTRONOMIJE**

V sredo, 3. 12. 2025, je na OŠ Ob Dravinji potekalo šolsko tekmovanje iz znanja astronomije. Tekmovanja se je pod mentorstvom **Uroša Kalarja** skupaj udeležilo kar 34 tekmovalk in tekmovalcev iz 8. in 9. razredov. Učenci so pokazali obsežno poznavanje astronomske tematike in dosegli odlične rezultate.

Najboljši [med osmošolci](#) in hkrati dobitniki **bronastih Dominkovih priznanj** so:

[Miha KONUŠEK](#), [Taj RAVNIHAR](#), [Val BREČKO](#), [Mia KITEK](#), [Liam ŠKORNIK](#), [Pika JUHART](#) in [Zala TAJNIKAR](#).

Na državno tekmovanje so se uvrstili kar trije učenci:

Miha KONUŠEK, **Taj RAVNIHAR** in **Val BREČKO**.

Najboljši med devetošolci in hkrati dobitniki **bronastih Dominkovih priznanj** so:

Leni MODIC, Janez PODGORŠEK SATLER, Anej POTOČNIK in Vivian RUPNIK.

Žal se med devetošolci nikomur ni uspelo uvrstiti na državno tekmovanje. Le-to bo potekalo **v soboto, 10. 1. 2026, na Prvi gimnaziji v Celju.**

Vsem tekmovalcem izrekamo iskrene čestitke!

ŠOLSKO TEKMOVANJE IZ GEOGRAFIJE

25. 11. 2025 je na naši šoli potekalo šolsko tekmovanje iz geografije. Učenci so se vneto pripravljali pod vodstvom mentorjev **Tanje Brdnik Templak** in **Roberta Zrneca**.

Bronasta priznanja so prejeli naslednji učenci:

Filip Kočnik, 7. a, Miha Konušek, 8. a, Urban Tomažin, 8. b, Zala Tajnikar, 8. c in Janez Podgoršek Satler, 9. a.

Za uvrstitev na državno tekmovanje je zmanjkalo malo sreče, vsem uspešnim tekmovalcem pa čestitamo za prejeta priznanja.

EKOŠOLA

EKOŠOLA in njene aktivnosti v novembru in v prazničnem decembru:

- Razredni EKO-predstavniki so skupaj z učenkami šolske skupnosti ustvarjali praznične voščilnice.
- Pikapolonica je s slikanico z naslovom Godrnjava pikapolonica obiskala učence prvega in drugega triletja ter jih poučevala o tem, kako lahko pomagajo varovati naravo.
- Obiskali smo dom starejših občanov v Slovenskih Konjicah.
- Slikali smo za projekt Trajnostna mobilnost.
- Praznično smo okrasili tablo v avli šole.
- Skupaj z razredniki smo pridno pripravljali motivacijske pozdrave ter pisali misli za naše »drevo misli«.
- Pripravili smo šolski radio ob Evropskem tednu zmanjševanja odpadkov ter zbirali odpadno elektronsko opremo.

Voščilnice (po vrsti):

Luna, 5. a, Tinkara, 5. a, Viktorija, 5. a,
Lili, 5. a, Ajra, 4. a, Eli, 4. a, Ota, 5. b,
Melanie, 7. b, Luna, 5. a, Ajda, 8. b,
Anja, 8. c, Gaja, 5. b, Mia, 7. a

USTVARJALNO DELO V OPB IN JV

ENOTEDENSKI PROGRAM ZA ZGODNJE UČENJE SLOVENŠČINE

V zadnjem tednu poletnih počitnic smo na naši šoli ponovno izpeljali enotedenski program za zgodnje učenje slovenskega jezika, namenjen otrokom iz tuje govorečih okolij. Program je bil zasnovan kot uvod v novo šolsko leto ter kot priložnost, da se učenci že pred prvim šolskim dnevom

srečajo z jezikom, s šolo in z njenim utripom.

Učenje je potekalo v treh skupinah, ki so bile oblikovane glede na starost in predznanje otrok, kar je omogočalo lažje prilagajanje vsebin ter bolj sproščeno in učinkovito delo. Največ je bilo otrok, ki so letos prvič vstopili v prvi razred, zato je bil program zanje še posebej dragocen. Poleg osnov slovenščine so se lahko sproščeno sprehodili po šolskih hodnikih, obiskali učilnice, telovadnico, jedilnico ter spoznali nekaj zaposlenih, ki jih bodo srečevali skozi leto. Tako je prvo srečanje s šolo postalo manj stresno in veliko bolj domače.

Vsak dan je bil preplet jezikovnih dejavnosti, ustvarjalnih nalog, igre ter spoznavanja šolskega okolja. Otroci so se učili osnovnih besed in fraz, ki jih bodo potrebovali ob začetku pouka, obenem pa so pridobivali samozavest pri sporazumevanju v novem jeziku. Učiteljice so v program vključile veliko slikovnega gradiva, gibanja in pesmi, kar je pripomoglo k sproščnemu učenju ter hitrejšemu pomnjenju.

Teden je minil v zelo prijetnem vzdušju. Otroci so na zadnji dan že ponosno uporabljali nove slovenske besede, še bolj pa so nas razveselili njihovi nasmehi in navdušenje nad prihajajočim 1. septembrom.

RAZIGRANI IN USTVARJALNI DNEVI V PODALJŠANEM BIVANJU

V oddelkih podaljšanega bivanja smo od septembra do začetka decembra ustvarili razigrano, toplo in ustvarjalno vzdušje. Učenci so sodelovali v številnih gibalnih, ustvarjalnih in družabnih dejavnostih, skozi katere so krepili medsebojne odnose ter razvijali samostojnost. Skupaj so pripravili pisano jesensko dekoracijo za skupne šolske prostore in v začetku decembra že zaključili praznično okrasitev, ki je šola napolnila s praznično toplino.

Ob mednarodnem dnevu miru, 21. septembru, smo skupaj razmišljali o pomenu miru in dobrih odnosov. Učenci so skozi misli in likovne izdelke izrazili, kako sami razumejo mir ter zakaj je medsebojno spoštovanje pomembno v šoli in doma.

V oktobru so naš čas obogatili taborniki, ki so pripravili zanimive delavnice. Učenci so spoznavali osnove orientacije, vezanja vozlov in preživetja v naravi ter uživali v sproščenem in raziskovalnem druženju. Tradicionalni kostanjev piknik je tudi letos poskrbel za prijetno jesensko druženje ob pečenem kostanju in sproščenih pogovorih.

Velik poudarek namenjamo **bralni pismenosti**. Redno beremo pravljice in zgodbe, primerne starosti učencev, nato pa o prebranem tudi ustvarjamo ter se pogovarjamo o likih, dogajanju in sporočilih zgodb. Od novembra dalje se nam pri spodbujanju branja pridružujejo tudi učenke iz tretje triade. Občasno obiščejo oddelke podaljšanega bivanja in mlajšim učencem berejo pravljice, kar je postalo lepo medgeneracijsko doživetje, ki mlajše motivira, starejšim pa daje pomembno vlogo.

Za nami je res pester, topel in ustvarjalen prvi del šolskega leta, ki nas

povezuje ter spodbuja k branju, ustvarjanju in prijaznim odnosom.

LITERARNO-LIKOVNI KOTIČEK

Jesen v objemu narave

Hana Orten Šmid, Anesa Gashi, 4. a

MOJA MAMI

Jasmina Jakič je stara 41 let, visoka 158 cm in tehta 54 kg. Je svetle polti, ima zeleno-sive oči. Njeni lasje so svetlo zlate barve in segajo do ramen. Lase ima največkrat spuščene. Kadar gre teč ali pospravlja po hiši, si jih spne v figo. Stanuje v večnadstropni hiši v kraju Zreče. Po poklicu je diplomirana poslovna sekretarka in svoje delo zelo rada opravlja. Najraje obleče svetla športna oblačila, a ko gre v službo, se njena garderoba spremeni v elegantno in urejeno administratorko. Večino časa je obuta v udobne bele superge. V prostem času je najraje z družino, se ukvarja s športi, posluša glasbo in gleda serije ali romantične filme. Še posebej ji je v veselje in za sprostitev kuhanje za svojo družino in sorodnike. Posveča se zdravi prehrani in skrbi za zadostno mero telesne aktivnosti. Kdaj pa kdaj se tudi pregreši s sladoledom ali kakšno odlično pripravljeno sladico. Če bi morala sama sebe opisati, bi se opisala kot prijazno, odgovorno, odprto, čustveno, potrpežljivo, trmasto in predvsem vztrajno osebo. Že od majhnih nog je bila radovedna, družabna, nagajiva deklica. Njena starša še danes povesta, da je bila vedno vesela, razigrana, nagajiva, a

nikoli nepoštena ali nesramna. Nikoli ne zamuja. Do ljudi je spoštljiva in čustvena. Je vredna zaupanja, saj nikogar nikoli ne izda in vedno pove, kar si misli. Zaveda se, da zna biti včasih naporna in preveč neposredna do sogovornika. Kadar je potrebno, je resna. Vedno je organizirana, timsko naravnana, vztrajna in hitro prilagodljiva. Do vseh ljudi je radodarna in spoštljiva, napake pa odpusti. Kot moja mami je ljubezniva, nežna, potrpežljiva, a tudi stroga. Vedno ostaja zvesta sama sebi in verjame v romantičnost in čarobnost življenja.

Jaka Mark Obrul, 9. a

Žan Luka Štante, 4. a

Jaka Obrul, 4. b

Arza Islamaj, 4. b

Lija Leskovar, 4. b

Izak Šenk, 1. b

Lauresa Gashi, 1. b

MOJA SESTRA ARDENISA

Moja sestra Ardenisa, ki jo doma ljubkovalno kličem Nisa, je dvajsetletno dekle nežnega, a hkrati izjemno urejenega videza. Visoka je približno meter petinšestdeset, njena postava pa je skladna in vitka. Ima svetlejšo, mehko polt, ki poudari toplino njenega obraza. Njene oči so toplo rjave s komaj opaznim cimetovim odtenkom, kar jim daje prav poseben izraz – včasih resne zbranosti, drugič pa igrive prijaznosti. Obraz ji obdajajo srednje dolgi, temno rjavi lasje, ki ji lepo oblikujejo silhueto in razkrivajo nekoliko podaljšan, eleganten vrat. Nisa je znana po brezhbnem občutku za stil; vedno se zna obleči okusno, primerno in z občutkom za vsako priložnost. V prostem času najraje preživlja trenutke z družino in s prijatelji, saj ji veliko pomeni toplina domačega okolja in pristna povezanost z ljudmi, ki jih ima rada. Rada si vzame čas tudi za gledanje filmov, ob katerih se sprosti in z mislimi odpotuje v svoj svet domišljije. Uživa skoraj v vseh jedeh, še posebej pa jo navduši domača jabolčna pita, ki jo šteje za svojo najljubšo slovensko sladico. Najraje pije vodo, ki jo spremlja skozi ves dan, včasih pa si privošči kozarec kokakole, ki jo poži in razveseli. Moja sestra živi v Slovenskih Konjicah, kjer živimo skupaj z vso

družino. Odraščala je v toplem in spodbudnem okolju, zato ni presenetljivo, da je danes prijazna, razumevajoča in vedno pripravljena priskočiti na pomoč. Ker ima zelo razvit čut za ljudi, je izbrala poklic zdravstvene nege. To delo jo izpopolnjuje, saj lahko vsak dan naredi nekaj dobrega in prispeva k boljšemu počutju drugih. Čeprav je Nisa po naravi mila in mirna, ima tudi nekaj drobnih razvad. Včasih se hitro razburi, še posebej, ko so stvari za njo pomembne ali ko želi, da je vse narejeno pravilno. A hkrati se zelo trudi pomagati vsakomur, ki to potrebuje, in pogosto je prav ona tista, ki drži družino skupaj s svojo skrbnostjo in toplino. Ko Nisa govori o sebi, se opiše kot odgovorno, spoštljivo, družabno in zanesljivo dekle. S tem se večinoma strinjajo tudi drugi. Njen brat jo vidi kot zanimivo, nekoliko strogo, a zelo marljivo, kadar si nekaj resnično zada. Starša pravita, da je pametna, predana in zaupljiva, z močno voljo pomagati. Sama o njej menim, da je na prvi pogled malce zadržana, a ko človek "izkoplje malo globlje", odkrije izjemno srčno, vedro in zanesljivo osebo, ki zna prisluhniti in vedno ponudi najbolj iskren, premišljen nasvet. Nisa je torej oseba, ki s svojo nežnostjo, vztrajnostno in toplino naredi vsak dan lepši. Je dekle, ki zna razveseliti, potolažiti in navdihniti – in prav zato sem ponosna, da ji lahko rečem sestra.

Adisa Zeqiri, 9. a

Ema Mulec, 2. b

Eli Adamlje, 4. a

MOJA SESTRA

Moja sestra je oseba, ki jo opaziš takoj, ko stopi v prostor, saj ima izjemno eleganten in urejen videz. Stara je 17 let in kljub starosti izžareva posebno zrelost ter lepoto, ki je ne moreš spregledati. Je vitke postave in ima naraven občutek za stil, zaradi katerega vedno deluje samozavestno in prefinjeno. Njeni temni lasje ji mehko padajo okrog obraza. Včasih jih nosi spuščene, včasih spete, a vedno izgledajo urejeno in lepo. Najbolj me prevzamejo njene zelene oči, ki so tako žive in globoke, da lahko v njih opaziš njeno razmišljanje, čustva in toplino. Oblečena je večinoma elegantno in to ji zelo pristaja. Hodi v srednjo šolo GCC, kjer je zelo predana svojim obveznostim, kljub temu pa si zna vzeti čas tudi zase. V prostem času rada posluša glasbo, se druži s prijatelji, gre na sprehod ali pogleda kakšen film. Živi v Bezini, kjer ima prostor, ki ga dobro pozna in v katerem se počuti prijetno. Tam najde tudi družino in trenutke, ki jo osrečujejo. Včasih se mi zdi, da je prav ta njen miren in urejen vsakdan nekaj, kar še bolj poudari njeno nežnost, njeno lepoto in njeno posebno energijo, ki jo nosi s seboj, kamor koli gre.

Po značaju je moja sestra resnično nekaj posebnega. Je mirna in premišljena, a hkrati zelo močna. Vedno zna poslušati na način, ki te

pomiri, saj ti nikoli ne daje občutka, da se ji mudi ali da ji je vseeno. Njena prijaznost ni samo zunanja, ampak prihaja iz srca. Ko govori, ima nežen glas, ki te takoj sprosti, ko pa posluša, te posluša z resničnim razumevanjem. Je oseba, ki vedno zna videti dobro v drugih, tudi takrat, ko tega ne zmore nihče drug. Je sočutna, iskrena in zelo zanesljiva. Pri njej veš, da ti bo povedala resnico, a na način, ki ne boli, temveč pomaga.

Zna biti odločna in samozavestna, a nikoli ošabna. V težkih trenutkih ostane mirna, kar ji daje neko posebno moč, ki jo občudujem in si je pogosto želim tudi sama. Ima ogromno srce, polno topline, razumevanja in nežnosti.

Najbolj pa je posebna zato, ker zna biti iskrena. Ob njej imaš občutek, da je svet lepši, nežnejši in bolj prijazen. Zame ni samo sestra. Je oseba, ki mi pomeni vse. Ob njej se počutim varno, sprejeto in ljubljeno. Je moja opora, moja zaupnica in nekdo, na kogar se lahko vedno zanesem. Ko je ona ob meni, imam občutek, da je vse na svetu vsaj malo lažje. In prav zaradi tega jo imam tako neizmerno rada, ker me razume, me podpira in ker je ena najlepših oseb, kar jih poznam. Najlepše pa je, da sem prav jaz tista, ki ji lahko rečem SESTRA.

Neja Bobik, 9. c

Alina Jereb, 2. a

Zarja Čož, 2. b

Urh Gošnik, 2. b

POVODNI MOŽ PIŠE ROZAMUNDI

Ljubljana, 6. 7. 1821

Draga Rozamunda,

že dolgo je, odkar sem te prvič videl ob bregovih Ljubljanice, ko si z žarečim pogledom zaobjela mesto in njegove ljudi. Ne vem, zakaj ti danes pišem. Morda zato, ker se mi v globinah spomina prebuja slika tvojega obraza – ne tistega iz pesmi, kjer si prevzeta in hladna, temveč tistega, ki bi ga lahko imela, če ti bi življenje dalo še eno priložnost.

Veš, tudi jaz sem bil nekoč drugačen. Nekoč sem verjel, da se da ljubezen dobiti na silo. Urško sem odnesel v valove, ker sem mislil, da bo v mojem svetu našla srečo. A namesto tega sem jo zaprl v tišino, kjer se glasovi ljudi spreminjajo v šumenje.

Morda sva si zato podobna ti in jaz – oba sva hotela preveč. Ti si hotela sijaj dvorov in občudovanje, jaz pa ljubezen, ki mi ni pripadala. Ko sem slišal o tvoji usodi, o tem, kako si zaradi svoje ošabnosti postala trpka, sem začutil žalost, ki je že dolgo nisem poznal. Zdaj razumem, da prevzetnost nikogar ne odreši, ampak nas potegne v samoto. V tvojem primeru med ljudi, v mojem med valove.

A čeprav se najina svetova nikoli nista srečala, te občudujem že od prvega pogleda. Če bi lahko še enkrat zaplesal na bregu Ljubljanice, bi raje gledal,

kako se imajo ljudje radi brez strahu. Ti, Rozamunda, bi lahko stala med njimi, ne kot kraljica, ampak kot ženska, ki razume, da je lepota minljiva, srce pa večno.

Naj ti to pismo prinese mir, če ga veter ponese do tvojih sanj. In če kdaj slišiš šumenje vode pod mostovi, vedi, da je to moj pozdrav tebi.

Tvoj Povodni mož

Mia Kitek, 8. c

Lorelai Lukavečki Soldat, 2. a

Nik Kovačič Drobnič, Val Golob Lyssens, 1. b

Miha Obrul, Aljaž Milosavljevič, 4. b

Glorija Založnik Pečovnik, 4. a

POVODNI MOŽ PIŠE ROZAMUNDI

Ljubljana, 22. 10. 1831

Draga gospodična Rozamunda,

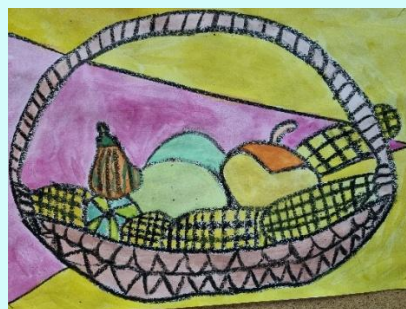
pišem ti iz hladne Ljubljanice, kjer slišim le šumeče valove. Že dolgo sem mislil, da sem pozabil na svet nad Ljubljanico, na glasbo, trobente in gosli, na ples, lepa dekleta, na ošabnost ljudi... Živim v samotni in žalosti. Odkar sem slišal tvoje ime, Turjaška Rozamunda, se mi je zopet prebudilo srce.

Pišem ti zato, ker sem slišal za tvojo lepoto in tudi nesrečo z nepoštenim Ostrovrharjem. Ampak naj ti najprej povem zgodbo o sebi. Pesnik France Prešeren je v baladi opisal moj nesrečni ples z Urško. Pripoveduje, da sem neko nedeljo na Starem trgu pod lipo zeleno plesal z najlepšo Ljubljančanko. Bila je brhka, prevzetna, modrij in zvijač umetna. Cel dan je izbirala, s kom bi plesala. Prevzel me je njen smeh, očaral njen plesni korak, a še bolj me je prevzela njena prevzetnost. Hotel sem ji pokazati, da lepota ni vse. Povabil sem jo na njen zadnji ples. Skupaj sva plesala, se hitro vrtela in naenkrat so vsi ostrmeli. Priklical sem vetrove, grmenje, nevihto in Urško odnesel v svoje vodno

kraljestvo. A v resnici sem kaznoval sebe. Od takrat živim sam med valovi. O tebi pa pravijo drugače. Ti nisi kot Urška. Ti si pogumna, zvesta, malo občutljiva in žalostna. V pesmi Turjaška Rozamunda te France Prešeren opisuje kot hči bogatega Turjaškega grofa, ki jo je snubilo veliko baronov. Izbrala si Ostrovrharja. Ni ti bilo pomembno bogastvo, ampak dobra dejanja. Žal pa te je zaneslo ljubosumje. Kako nenavadno podobna sva si. Ti ne najdeš prave ljubezni, jaz pa sem jo izgubil v vodi. Mogoče sva storila več, kot sva smela. Pišem ti, ker si želim, da bi razumela, da nisem vodna pošast, kot me kličejo ljudje. Mogoče bi se lahko srečala, morda bi razumela mojo samoto in obžalovanje. Moje kraljestvo pod vodo je tiho, ribe ne govorijo. Rad bi se spet pogovarjal z nekom, ki razume, da lepota ni vse. V mojem kraljestvu je dovolj prostora za dva. Če bi kdaj prišla do reke, bi te prosil, da se ne bojiš. Ne bi te vabil v globine, ampak bi ti pokazal, da nisem pošast. Želim si, da bi se lahko srečali Prešernovi junaki. Morda bi se takrat vsi nekaj naučili: Ostrovrhar zvestobe, Urška ponižnosti, jaz potrpljenja. Ti, Rozamunda, pa bi nas vse pomirila s svojo dobroto. Do takrat ostajam v valovih Ljubljanice in upam, da me boš kdaj zaslišala. Zapel ti bom pesem o upanju.

Prisluhni mi,

Povodni mož
Taj Ravnihar, 8. c

Elizabeta Robnik, 2. b

Ariana Pačnik, Julija Štager Kuk, 2. a

želiš nazaj. Zato ti povem, da ne nehaj peti. Ko poješ, je voda za trenutek toplejša tako kot moje srce. Tvoj glas mi daje občutek, da mogoče še nisem čisto izgubljena.

Pazi nase, Rozamunda. In nikoli ne nehaj sanjati, ker sanje so nekaj, kar mene pod vodo še drži pokonci.

Tvoja Urška
Livia Jerič, 8. r.

URŠKA PIŠE ROZAMUNDI

Ljubljana, 18. 10. 2025

Draga Rozamunda,

Že dolgo nisem nikomur pisala, ampak danes sem začutila, da ti moram nameniti pismo. Zadnjič sem te slišala, kako prepevaš ob reki. Skozi valove je prišlo do mene tvoje petje in v meni je nekaj zaživel. Ne vem, ali me slišiš, ampak vseeno upam, da boš to pismo nekako prejela.

Tukaj spodaj je tiho. Voda je hladna in čas teče zelo počasi. Povodni mož trdi, da sem zdaj njegova, ampak jaz se še vedno spominjam sonca, vonja po travi in svojega nasmeha, ko sem plesala ob Ljubljani. Takrat sem mislila, da je moje življenje popolno in da se mi ne more zgoditi nič slabega. Zdaj vem, da sem bila naivna.

Velikokrat se vprašam, zakaj sem ga sploh poslušala. Mogoče mi je bil všeč, mogoče sem bila samo utrujena od vseh ljudi, ki so me hoteli imeti. On me je pogledal drugače in to me je potegnilo navzdol – dobesedno.

Včasih si želim, da bi lahko še enkrat zaplesala, ampak tokrat sama, brez strahu. Pogrešam zunanji svet, barve, svež zrak in veter v laseh. Tukaj spodaj tega ni. Samo tišina in voda.

Pišem ti, ker se mi je zdelo, da razumeš, kako je, ko ti vzamejo svobodo, pa si je

Julija Štager Kuk, 2. a

Hana Hrovat, 2. b

Anej Bračič, 2. a

Mila Sirc Fijavž, 4. b

Ermin Čaluk, 4. b

Žiga Mali, 4. a

Julija Rozman, 1. b

Mihail Filipov, 1. b

ROZAMUNDA PIŠE URŠKI

Samostan, 23. 10. 2025

Draga Urška,

pišem ti to pismo iz samostana, kjer zdaj živim. Mirno je tukaj, samo petje sester in šumenje gozda okoli nas. Včasih, ko sem sama v kapeli, slišim, kako nekje daleč teče voda in takrat se spomnim nate. Pravijo, da si še vedno dol pri Povodnem možu in da nisi nikoli več prišla na kopno. Pa veš, jaz verjamem, da si še vedno živa tam spodaj, samo drugače kot mi tu gor. Urška, ti in jaz sva si bolj podobni, kot bi kdo mislil. Tudi jaz sem bila nekoč prevzetna, rada sam se kazala, rada sem imela lepe obleke in ples. Ljudje so mi govorili, da sem ponosna, jaz pa sem mislila, da sem samo mlada in svobodna. Potem pa sem spoznala, da lepota in ponos ne trajata dolgo. Ko srce

ostane prazno, vse drugo izgubi smisel. Ko sem slišala tvojo zgodbo, me je kar stisnilo pri srcu. Nič hudega nisi hotela, samo plesati in biti srečna. A vidiš, včasih življenje obrne pot, kot hoče samo. Jaz sem zdaj tu, med hladnimi zidovi samostana, in iščem mir, ti pa si tam dol v vodi, kjer šumi in se vse lesketa kot steklo. Mogoče sva obe našli svoj mir, vsaka po svoje. Včasih ponoči, ko je luna visoko, grem do reke. Tam ob vodi stojim tiho in gledam, kako se blešči. Zdi se mi, da se nekaj premika v globini, kot da se voda malo drugače zalesketa. Takrat pomislim nate. Ne boj se, ne hodim preblizu. Če bi ti lahko pisala nazaj, bi te vprašala, če ti je tam spodaj zdaj lepo, če še zaplešeš kdaj, tako potih, da se samo voda premika okoli tebe. Rada bi verjela, da nisi sama, da te Povodni mož pusti v miru in da si našla svoj kotiček svetlobe v tisti modrini. Jaz sem v samostanu našla mir. Tu ni več plesov, ni več bogastva, samo delo, molitev in tišina. Ampak v tej tišini sem našla sebe. Včasih si mislim, da je vsak človek malo izgubljen, dokler ne pride tja, kjer ga srce pomiri. Če voda kdaj prinese k tebi to pismo, naj ti pove, da mislim nate. Da nisi pozabljena. Da nekje gor, med zidom starega samostana, moli ena Rozamunda zate.

Naj ti bo voda mehka in mirna, Urška. In če se kdaj srečava, ti iz valov, jaz iz tišine, bova zaplesali – ne kot dekleti iz pravljičice, ampak kot duši, ki sta končno našli mir.

Pozdravlja te tvoja Rozamunda.

Mia Detiček, 8. r.

Lovro Fideršek, 4. b

ČAS VKLESAN V KAMEN

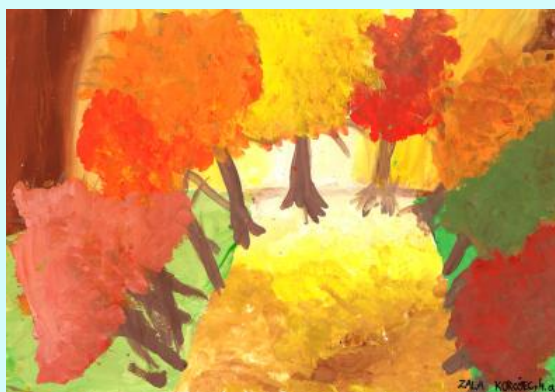
Žička kartuzija krasi dolino že 860 let,
a je še vedno lepa kot mlad cvet,
tam vonja se lahko kartuzijanski red.
Ta stari srednjeveški samostan,
je še danes z mogočnostjo obdan.

Jesen obarvala je to dolino,
kjer menihi včasih so molče živeli,
molili v cerkvi, pa tudi peli.

V tišini slišali so vse,
kar je danes nam neslišno,
čebelji let,
morda metuljev šepet.

Z bogom govorili so ponižno,
udejstvovali so se tudi knjižno.
S svojo pisavo so listine prepisovali,
v kamen svojo zgodovino so klesali.

Sofija Punčuh, 7. b

Zala Korošec, 4. a

SPOMINI, UJETI V ZIDOVE

V dolini sv. Janeza Krstnika,
kjer tišina vsakogar zamika,
lahen vetrc se
med mogočnimi zidovi poigrava
in drobce preteklosti žgečka,
da se smeji vsa narava.

Zadiši po stopinjah,
ki so jih kartuzijani
pred 860-letji naredili,
ko Zajcklošter so ustanovili.
Nekaj stoletij zatem
so še Gastuž zgradili
in dobroto ter spokoj
med popotnike delili.

Kot privid se srednjeveška lepota
pred menoj razstira,
ob njej skromen menih
na vrtičku zelišča obira.
Spet drugi v knjižnici znanje zapisuje,
svoj pristen žički slog
v knjigah oblikuje.

Jesenski veter
z listjem zapihlja v dolini,
kanček miru in upanja
s prividom se razblini,
zdaj znova ujeti večno
v zidove so spomini.

Naja Detiček, 7. b

Nik Kovačič Drobnič, 1. b

Svit Gošnik, 4. a

ZAPUŠČINA MIRU

V tišini Žička kartuzija že 860 let stoji,
a meni se prava lepota zdi.
Ko zazrem se vanjo vsa zasanjana,
se čas ustavi.
Začutim življenje spokojno,
vidim menihe,
varuhe notranjega sveta,
ki živijo v tišini molitve
in sledijo poti samote in vere.

Njihova pot je trdna kot skala,
v vsakem koraku čutijo božjo bližino,
s svojo pisavo kujejo dediščino,
odmaknjeni od sveta, a bogati v duhu.

Na vrtovih cvetijo rože skrivnostne,
držijo v daljavi se roke mladostne,
duh molitve v zraku lebdi bežno,
ko veter okrog zidov
zapihlja prav nežno.

Vsak kamen nosi zgodbo modrosti,
zapisana beseda je pesem.
Vsak trenutek v tej dolini je dar,
kjer vsakdo najde svoj mir
in življenja žar.

Zala Vetrih, 7. b

ŽIVLJENJSKI KROG

Žička kartuzija sveti je kraj,
kjer menihi v preteklosti imeli so raj.

Svojo ljubezen so vlagali v svoj vrtiček,
bil je to njihov najljubši kotiček.

Venomer zatopljeni bili so v delo,
s tišino odeti,
v molitvi zavzeti,
živel so mirno in zrelo.

Znanje v knjižnici so si izpopolnjevali,
v njej mnogo knjig so napisali.
Ustvarili so žički slog,
pri tem pomagal jim je bog.

Če dobro prisluhnemo,
lahko v tišini zaslišimo zvok,
šumenje vetra, potoka žuborenje,
le spomin v daljavi,
takšen je bil njihov življenjski krog.

Zala Sovič, 7. b

Tara Terdin, Hana Orten Šmid, 4. a

Manja Korošec, 4. b

KARTUZIJANSKI ROJSTNI DAN

Od nekdanj modri so kartuzijani sloveli,
nekoč v Žički kartuziji
svoj dom so imeli.

Znali so brati, lepo pisati,
spise in knjige natančno prepisovati.

Po strogih pravilih so kartuzijani živeli,
le določeno hrano jesti so smeli.

V celicah temnih prebivali so sami,
danes pa v mislih se družijo z nami.

V bližini samostana vrtove so imeli,
z zelišči so ljudem pomagati želeli.

Čaje, kreme in zdravila
po receptih so izdelovali,
brez vere in molitve živeti niso znali.

Letos pa kartuzija rojstni dan slavi,
pred 860. leti

so prvi kartuzijani sem prišli.

Upam, da še vrsto let

med nami bi živela,

obiskovalcev še veliko

bi v svoj dom sprejela.

Mia Teresa Korošec, 7. a

Eli Adamlje, Naja Kopinšek, 4. a

Eva Adam, 4. e

Erjon Merdiu, 4. b

KARTUZIJANSKI MENIHI

Kartuzijani niso Rimljani,
to dobro vemo

in jih zamenjati ne smemo.

Kartuzijanski menihi bili so tihi,

v majhnih celicah so živeli

in govoriti veliko niso smeli.

Debele knjige natančno so prepisovali,

pogosto zelo malo spali

in recepte šele zjutraj dokončali.

Njihov urnik je bil tak,

da ga upoštevati je moral vsak.

Stroga pravila je imel,

nihče jih kršiti ni smel.

Moliti so morali vsak dan,

k maši menih je hodil sam.

860 let je že minilo,

odkar v cerkvi njihovi

je prvič pozvonilo.

Iza Korošec, 7. a

Luna Gaber Rožanc, 5. a

860 LET ŽIČKE KARTUZIJE

V Žički kartuziji
še danes samostan stoji,
v tišini, molitvi in spokojnosti.

Nekoč so menihi v njem prebivali,
sloves daleč naokrog uživali.

Vsak menih je svojo celico imel,
v njej po svoje dan je preživel.

Pogovarjati se veliko niso smeli,
saj stroga
samostanska pravila so imeli.

Za vse težave sami so skrbeli,
saj v bližini zeliščne vrtove so imeli.

Pripravljali so čaje, kreme in mazila,
vsaka se težava je hitro uredila.

Njihova prehrana zdrava je bila,
na jedilnikih imeli malo so mesa.

Zelenjavo sami so pridelovali,
tudi za ozimnico jo shranjevali.

Danes Žička kartuzija
še vedno svoj čar ima,
za vsakega obiskovalca,
ki prisluhniti ji zna.

860-letnico obstoja že slavi,
ob takšnem jubileju voščimo ji vsi!

Tia Lesjak, 9. c

Vita Pavlič, 4. e

Zarja Vrenko, Anesa Gashi, 4. a

ŽIČKA KARTUZIJA PRAZNUJE

V dolini skriti, kje potok šumi,
mirno, spokojno kartuzija spi ...

Žički samostan biser je tih,
jaz pa o njem napišem vam stih.

Otokar tretji kraj je izbral,
menihe iz Francije privabiti znal.

Od blizu in daleč so kartuzijani prišli,
v dolini sv. Janeza dom so našli.

Legenda o sanjah še vedno živi,
svetilnik na gori močno žari.

Prerokba izbrala kraj je skrbno,
menihi živeli so v kartuziji lepo.

V celicah svojih so preživljali dan,
pogosto in veliko bil človek je sam.

Ustvarjal zdravila, kreme, mazila,
da rana različna se je zacelila.

Dolge noči so knjige pisali,
inicialke bogato okrasiti znali.

Ostali so zidovi brez strehe in vrat,
saj že davno tega je, ko šli so vsi spat.

Že 860 let Žička kartuzija v tišini živi,
mirno, tiho in spokojno spi.

Mogočnost in lepota pa v srcih ostaja,
je biser in spomin našega kraja.

Maša Čakš, 9. b

Jaka Obrul, 4. b

ŠEPET KARTUZIJE

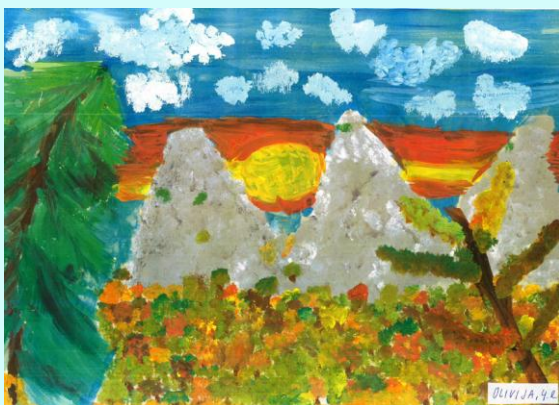
V dolini skriti med goro in griči,
v krošnjah drevesnih prepevajo ptiči ...
V meglice odeta, v preteklost ujeta,
kot misel pozabljena, nikoli izpeta ...

Samostanska tišina je zidove prevzela,
nekdanj živahno je življenje imela.
Žička kartuzija še danes stoji,
obletnico svojo ponosno slavi.

Včasih iz nje je prijetno dišalo,
zeliščarstvo sloves in ugled ji je dalo.
Menihi so v celicah svojih živeli,
s pisanjem knjig so delo imeli.

Danes za praznik ji voščimo vsi,
naj v lepoti uživa mnogo še dni.
Stoji naj mogočno in trdno naprej,
vrednost velika skriva se v njej ...

Tina Florjan, 7. a

Olivija Krajnc, 4. e

Neža Flis, 5. e

ŽIVLJENJE MENIHOV

V Žički kartuziji menihi so živeli,
radi cerkvene pesmi so peli.
Knjige dolgo v noč so prepisovali,
pisavo okrasiti res lepo so znali.

V samostanu zdravo
so se prehranjevali,
jedi kar sami pripravljati so znali.
Na vrtovih bližnjih zelenjavo so gojili,
pa še lekarno svojo so ustanovili.

Njihova dejavnost lepo je zacvetela,
daleč naokrog je kartuzija slovela.
Stroga so pravila vsem bila poznana,
dediščina njena
nam danes je predana.

Še na mnoga leta nazdravimo ji vsi,
se na obisk podajmo k njej v dolino mi!

Gabrijela Rečnik, 7. a

Laurat Mustafa, 4. e

Maja Planinc, 5. e

SPOMINI ŠE ŽIVIJO ...

Minevajo leta, stoletja bežijo,
kartuzijanske sledi pa z nami živijo.

Prišli so v dolino odprtega srca,
prinesli mir in molitev vsega sveta.

Pred 860 leti so odgovore iskali,
v samostanu vse dni knjige prepisovali.

Kartuzijani živeli so pri nas,
pogosto tih je bil njihov glas.

Kulturo našo so obogatili,
veliko zdravilnih rastlin vzgojili.

Danes smo hvaležni jim vsi,
da samostan v Žički kartuziji še stoji.

Ema Kalšek, 8. a

Ela Vizler, 5. e

VRATA, KI SE NE ZAPREJO

V dolini skriti, kjer ptički pojejo,
so vrata, ki se nikoli ne zaprejo.

Stari zidovi,
polni zanimivih zgodb in sanj,
pričajo, kako skrivnosten
je bil v Žički kartuziji vsakdan.

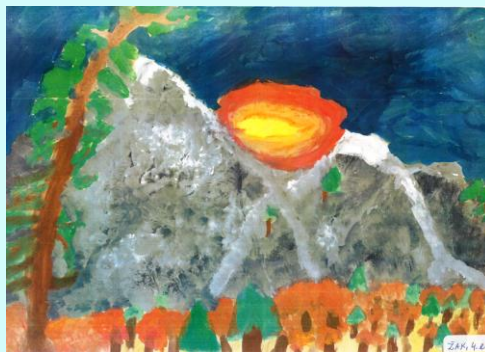
Samostan starodavni še vedno stoji,
tih, sam in brez skrbi.

Zvonovi iz preteklosti
zadonijo v daljavi,
še odmev se ne more upreti skušnjavi,
prebudijo se spomini v naravi.

Molitve so v zraku,
sveta je tišina,
v osvetljeni cerkvi
se čuti blažena toplina.

Na zaprašenih policah knjige slonijo,
črke v njih plesati želijo,
pokazati današnjemu svetu
lepoto pisave,
iztisniti modrost, ki so jo pisale
meniške glave.

Doroteja Hajd, 7. b

Žak Klokočevnik, 4. e

Neža Kašivnik, 4. b

ČAS Z MANO GOVORI

V zeleni dolini,
kjer se križajo gozdne poti,
v tišino odet samostan stoji.

Ko stopam po poteh,
kjer menihi pred 860 leti so puščali
svoje sledi,
čuden občutek me spreleti.

Ali z mano čas govori?
Kaj mi sporoča,
si česa želi?

Ozrem po srednjeveški se lepotici,
ki v sebi skriva
mnogo izgubljenih stvari,
skozi katere zgodovina še danes živi.

Tukaj stene šepetajo jezik spokoja,
spoštovanja in naprednega razvoja.

Pripovedujejo o miru, molitvi,
o zdravilnih zeleh,
o knjigah, ki nastajale so
na meniških tleh.

Žička kartuzija priča
o zgodovini tega kraja,
bohota se v naravi pristni in nas graja,
da ne smemo preveč hiteti
in pustimo si v trenutku zaživeti.

Jaša Filip Škerlak, 6. c

Ema Leskovar, Ajra Brković, 4. a

860 LET ŽIČKE KARTUZIJE

Že 860. rojstni dan slavi naš
kartuzijanski samostan,
predanost molitvi in delu predstavljal je
njihov vsakdan.

Za pomemben del naše kulturne
dediščine velja,
še danes vse obiskovalce
navdušiti zna.

Menihi v njem preprosto,
po strogih pravilih so živeli,
pestre pa dejavnosti so na urniku imeli.
Sloveli so po disciplini daleč naokoli,
govoriti med seboj
niso smeli kadar koli.

Lekarno svojo
v kartuziji davno so ustanovili,
izdelke in zdravila sami naredili.
Letos Žička kartuzija obletnico slavi,
za 860 let vse dobro voščimo ji vsi.

Da bi v miru in tišini
še dolgo nas razveseljevala,
daleč naokoli poznana bi ostala ...

Neja Pšeničnik, 8. c

Nastja Faktor Mazi, 5. e

LIST IZ DNEVNIKA

Moral izbrati sem Otokarja III. Jaz vedel
sem, da edini je pravi za Žičko kartuzijo.
Bil je grof, mejni grof Štajerske, vojaški

poveljnik ... Imel je veliko moči.
Ustanovil je bolnišnico, pa tudi
samostan.

Tako spremenil sem se v zajca, ko
izvedel sem, da Otokar, ki vrnil se je iz
križarskih vojn, odpravlja se na lov.
Uvidel sem, kako zaostajal je za
skupino na Konjiški gori. Ko prišel je v
goščavo na južni strani gore, pred njim
pritekel sem. Vedel sem, da pritegnil
pozornost sem njegovo, kajti jezdit je
za menoj pričel, a me ni dohitel. Oddaljil
sem se od njegovega pogleda, ko vedel
sem, da on utrujen je. Počakal še, da
zaspal je.

Počasi in previdno sem k njemu se
približal. Pred poletno se vročino v
hladno senco je zatekel. Splazil sem se
v njegovo naročje in se prikradel v
njegove sanje.

Kjer nazadnje zajca videl je, zdaj stal
sem jaz, oblečen v bel plašč iz kože.
Svetil sem se bolj kot samo Sonce lahko
žari.

»Otokar, jaz sv. Janez Krstnik, ...
naročam ti, da postaviš mi samostan,
kjer trenutno ti ležiš. Vanj naseli
kartuzijane, ki s sv. Brunom na čelu so
ustanovili Veliko kartuzijo v francoskih
Alpah.«

Ko željo mojo je potrdil in mi vse
zagotovil, zaslišal sem grofovo
spremstvo, ki odgnalo me je. Otokar v
trenutku prebudil se je in v jeziku
slovenskem zaklical: »Zajec, glejte
zajca!«

Tako ustanovil je Žičko kartuzijo in v
samostanu našel svoj zadnji mir.

Pokopan je bil, kjer prvokrat srečala sva
se ...

Iz zapisa sv. Janeza Krstnika

Leni Modic, 9. b

Zima, Zima bela

PRAZNIČNA PESEM 1. a

V december smo stopili,
da bi Miklavža privabili.
Zanj smo peli in plesali,
se z upokojenci igrali.

Ker je zdaj čarobni čas,
Miklavž je res prišel med nas.
Zdaj pa čakamo še dva,
da bi prišla v 1. a.

*Učenci 1. a
z učiteljicama Romano Pokorn
in Špelo Sivka*

Miklavžev nastop učencev

RADOST OBDAROVANJA

Sredi noči
se Božiček zbudi
in urno odhiti
na svoje jelenčkove sani.

Rad otroke obdari,
pogosto tudi piškotke dobi,
tega se iz srca razveseli.

Bradati mož vsako leto znova poskrbi,
da vsi veseli so tiste prekrasne noči,
on pa se s smehom
na svojih saneh poslovi.

Inja Koprivnik, Luna Šantl, 6. c

Sofija Medved, Ema Jakop, 2. a

BOŽIČNI OBJEM 2026

Božično drevo sredi dnevne sobe,
snežne odeje – letos čisto nove ...
Lučke se vsepovsod bleščijo,
hišo osvetlijo, upanje zbudijo.

Vsa družina je pred kaminom zbrana,
preprosta toplina med nami je stkana.
Vsi se glasno smejemo,
ob prasketanju ognja si srca grejemo.

Prepevamo božične pesmi,
obrazi se smejiijo in niso prav nič resni.
Vsak s svojo željo čaka na novo leto,
naj s srečo 2026 bo objeto!

Maja Žugelj, 6. c

Ajra Brković, 4. a

Nino Agić, Vito Plesnik, 3. b

TRENUTEK NOČI

Počasi prišel bo čas,
ko gospod Božiček prišel bo v vas.
Takrat bodo mize
polne dobrot in sladkarij,
zato kakšen kilogram
pridobili bomo vsi.
Jelko že pridno krasimo,
ob tem se radostno veselimo.
Počitnice nestrpno pričakujemo,
pisma Božičku že nekaj časa snujemo.

Mesta in trgi se krasijo,
prazniki nam res nasproti hitijo.
Dobrega vzdušja se veselimo vsi mi,
ko bi le sneg zapadel te dni.
Tudi piškote radi pečemo vsi,
saj Božiček si jih srčno želi.
Brez njih res ne gre,
saj so dobrota,
ki nam pozimi v tek gre.

Ko končno zaslišimo kraguljčke in sani,
pod odeje skrijemo se vsi,
da darila Božiček v miru nastavi,
preden kot utrinek spet izgine v daljavi.

Miha Konušek, Liam Škornik, 8. r.

Zimsko mestece, 1. b

NAJLEPŠE DARILO

Novo leto se približuje,
mene pa sneg navdihuje.
Otroci se ga veselimo,
snežake in gradove iz njega gradimo,
s kepami pa se lovimo.

Zunaj je mraz,
a vesel vsak razigran je obraz.
Ko prižgemo še lučke zvečer,
v očeh se čuti sladki nemir.

Imamo se lepo,
ko z okraski smrečke lepšamo.
Pod njih Božiček darila bo skril,
potem ko se bo skozi dimnik spustil.

Najlepše darilo pa je bližina,
ko zbrana vsa je naša družina.
Hej, vi, božič je,
zato hitro stisnimo se!

Ula Pozeb, 9. c

Ustvarjanje na likovnem snovanju

Vid Martinčič, 4. a

Tina Satler, 3. b

BOŽIČNI ČAS

V december smi prispeli,
kako smo vsi veseli!
Ker božični čas je zdaj,
podajmo z njim se v raj.

Sneg z neba zapadel je,
pobelil dežele naše je vse.
Belo snežinko pojemo si,
naš svet od radosti kar žari.

Nalog in testov je vse manj,
zato pri pouku imamo se fajn.
Počitnice vsi že pričakujemo
in svoje načrte kujemo.
Končno si bomo malo odpočili
in se šoli skrili.

Pisma pridno Božiček zbira,
s sanmi otrokom ponoči prinaša darila.
Na božično jutro se jih bomo razveselili
in počasi v novo leto
z novim zagonom vstopili.

Asi Konušek in Neja Pogorevc, 8. r.

DOBRI MOŽJE

Božič pred vrati je že,
otroci čakajo dobre može.
Smrečka v domu postavljena je,
piškoti pa v pečici že pečejo se.

V mestu lučke so prižgali,
da si jih bomo lahko ogledovali,
morda se bomo neznancu nasmejali
in se čarobnemu občutku predali.

Z družino bomo praznikov se veselili,
topel babičin čaj popili.
Otroci bodo pod smrečko
jaslice postavili,
da bodo dobri može
lahko darila nastavili.

Brina Dolinšek, 9. a

Jaša Filip Škerlak, 6. c

Julija Bračun, 1. b

Snežaki iz 2. a

ČAROBNA MOČ

Končno prišel je ta čas,
ko božič razveseljuje nas,
ko skupaj postavljamo smrečko
in Božiček nastavi
za božič nam vrečko.

Kako lepo je, ko decembra sneži,
tega se vsak otrok iz srca razveseli.
Ko lahko se zjutraj zgodaj vstane
in končno zaprašene sanke
spet v roke vzame.

S svojo vedrino
lahko se vsi odpravimo v vas
in razveselimo kakšen žalosten obraz.
Pomagamo tistim, ki rabijo pomoč,
da, božič ima res čarobno moč.

Kim Leva, 6. c

BOŽIČNI ČAR

Končno je ta veseli čas,
prišel v našo malo vas.
Nestrpno smo ga pričakovali vsi,
zato po okraske se nam mudi.

Nasmehi na obrazih so posijali,
z lučkami vse kraje bomo obiskali.
Pomagali bodo čisto vsi,
zato na delo odpravimo se tudi mi.

Lučke že svetlikajo se
na vratih vsake hišice.
K temu dodamo veliko smrečko še,
da bo popolno čisto vse.

Toplina se v naših srcih zbudi,
to je dan,
ko se nikamor nam ne mudi
in skupaj prepevamo božične pesmi si.

Ko ta dan se bo poslovil,
si tudi Božiček bo odpočil.
Jaz pa želim si samo eno stvar,
da ohranili bi ta božični čar.

Žana Lesjak, 9. c

Jošt Gričnik Pozeb, 3. b

BOŽIČ

Božič prihaja,
v mestu se veliko zanimivega dogaja.
Prižgali so praznične lučke,
vsem nam se že svetijo očke.

Božiček darila pakira,
vrata z njimi v zimo odpira.
Rudolfu nosek močno žari,
tudi dedek Mraz prihaja med ljudi.

Okraski na smrečki visijo,
pod njimi darila potrpežljivo stojijo.
Kmalu jih bomo odprli,
od veselja se bomo na glas zadrli.

Nika Mužič Gorjup, 9. a

Tinkara Gorenšek, Neža Esih, 3. b

ČAROBNA ZIMSKA NOČ

Zima prihaja,
mraz jo izdaja.
Mesto se že veseli,
saj Božiček s sanmi
k nam vsak čas prihiti.

Smrečke že stojijo,
na njih pa lučke prav lepo žarijo.
Otroci so svoja pisma že poslali,
na božični večer bodo težko zaspali.

Snežinke nežno okna krasijo,
ljubezen med vsemi nami delijo.
V praznično toplino so dnevi odeti,
v srcu vsak želi si mir in dobroto ujeti.

Tinkara Hajd, 9. a

Ustvarjanje pri likovnem snovanju

BOŽIČ JE TU

Škratje z darili zamujajo,
jelenčki se komaj prebujajo,
še Božiček je zaspal,
saj celo je leto pisma bral.

Božiček z jelenčki je tu,
z veseljem pripravim piškote mu.
Nato pa še mleko,
da rad me ima,
saj le pridnim otrokom darila da.

Miha Lajnšček Kralj, 9. b

Jan Rozman, 4. a

Eldar Bojić, 1. b

Zala Jurgelj, 1. b

ZIMSKI ČAS

Zimski čas je k nam prišel,
oj, kako sem ga vesel!
Zunaj vse je že belo,
le kaj na vrhu smrečke sveti se tako?

Župan je svetle lučke že prižgal,
tudi jaz sem čarobni trg
z družino obiskal.

Tam smo se s prijatelji zbrali,
se drsali in družili ter malo se igrali.

Zdaj prihaja tisti čas,
ko tudi Božiček razveselil bo vse nas.
Tako se bomo ob kaminiu greti,
kakšno pesmico zapeli,
toplino in povezanost delili,
naša srca z dobrimi željami napolnili.

Val Lamovec, 6. c

Špela Kokljič, 3. b

PRAZNIČNO VESELJE

Zima je prišla,
veselje nas obdaja,
ljudje po željah stremijo
in se zime veselijo.
Ko pa sneg zapade,
se jelenčki prebudijo
in z Božičkom svoj domek
končno zapustijo.
Lučke žarijo in božiča si želijo,
svečke v domovih srca grejejo,
palčki pa darila štejejo.
Božiček končno prihaja,
darila svoja že razdaja.
Ob tem se otroci veselijo,
s prijatelji na sneg pohitijo.

Val Pučnik, 9. a

Nik Hren, 3. a

BOŽIČNO DARILO

Božiček prinese darilo,
v njem je medvedek za deklico Mijo.
Deklica Mija se razveseli,
Božičku na mizi piškotek pusti.

Tina Satler, 3. b

Aljaž Očko, 3. b

Maya Cvelfar, 5. b

Snežaka iz 1. a

PRAZNIKI SO TU

Spet prišel je čas,
ki najlepši je za nas,
otroci na snegu se igrajo,
veselje nepopisno imajo.

Ob mizi družina znova se zbere,
vsak dobre želje na glas prebere.
Vonj po dobrotah iz kuhinje prihaja,
veselje in sreča, vse nas obdaja.

V zimsko podoba se narava prebuja,
vsak otrok spomine na Božička obuja.
Čarovnija lahko se tudi letos zgodi,
a le če otroci so pridni bili.

Vsem nam lica rdeče žarijo,
praznične misli v očeh se iskrijo.
Da zdravi in srečni bi dolgo bili,
vsak si od nas tiho želi.

Aleks Flis in Benjamin Podplatan, 9. c

Aljaž Milosavljević, 4. b

Nino Agić, 3. b

V NAŠI BELI VASI

V naši beli vasi
odmeva praznični smeh,
sneg tiho pleše in pada s streh ...

Ljudi pa pogreje topel spomin,
da včasih bilo je bolj malo dobrin.

Otroci po snegu rišejo sledi,
od vasi do vasi veselje hiti.

Po hišah odmeva pesem srca,
sreča največja je v družini doma.

Naj praznični čas objame še vas,
naj radost in sreča družita vse nas.

Naj veselje poveže vse otožne ljudi,
vse dobro na svetu naj vsem se zgodi.

Božič prinese naj zdravja obilo,
mir in toplina sta najlepše darilo.

Julij Verdel 9. b in Blaž Jevšenak, 9. c

Svit Petek, 4. b

DECEMBRSKI ČAS

Snežinke plešejo po beli poti,
nihče naj v mestu miru ne zmoti.
Smrečice v hišah ponosno stojijo,
v srcih se praznične želje rodijo.

V domovih pa naših diši po piškotih,
veselje in smeh se valita po kotih.
Vsak nosi v sebi zgodbo teh dni,
naj vse dobro vsem se zgodi.

Darila bogata niso za nas,
prijateljstvo pravo poveže naj vas.
Delimo objeme in tople dlani,
nasujmo si sreče za praznične dni!

Miha Senica in Jon Šajtegol, 9. a

Viktorija Kotnik, 5. a

BOŽIČ

Sneg pobelil je dolino,
iskreni smeh zamenjal je tišino.
Otroci snežaka delati hitijo,
vsi rajajo in se veselijo.

Domove praznično smo okrasili,
smrečice pa z lučkami obogatili.
Povsod odmeva praznično veselje,
pišemo Božičku naše skrite želje.

Razmišljam, kaj si tudi jaz bi zaželela,
da v novem letu se lepo bi imela.
Kako voščilo moje naj bi se glasilo,
da čim več ljudi bi se dotaknilo.

Veselja naj obilo Božiček nam prinese,
težave in skrbi pa daleč stran odnese.
Zdravja naj nasuje nam v polne vreče,
naj vsem podari tudi veliko sreče!

Lina Rakovnik in Tia Lesjak, 9. c

Evita Štager Kuk, 2. a

Učenci 2. a

Jelenčki v 1. a

BOŽIČNA ZMEŠNJAVA

Božiček z jeleni prihaja v vas,
da razveselil bi vse nas.

V vasi pa se nekaj čudnega dogaja,
kot da slaba volja naokoli razsaja.

Zjutraj se vaščani prebudijo,
a jih glave močno bolijo.

Drug drugega nekaj krivijo,
besede neprimerne jim iz ust letijo.

Nihče se ne bi več povezoval,
nobeden s prijateljem posvetoval.

Otroci so se včasih zunaj igrali,
danes pa so vsi slabo spali.

Vsak razmišlja samo o sebi
in dobro ve, česa vse ne bi.

V vasi ni več prazničnega veselja,
zato pomembna je le ena želja.

Naj zgodi se prava božična čarovnija
in prekine ta nespametna norija.

Filip Kočnik, 7. a

Kaja Munda, 5. e

MAGIČNI ČAS

Božične jelke že v domovih stojijo,
še lučke povsod naokrog gorijo,
obarvan je ta čas,
zima in veselje sta pri nas.

Piš koti po domu že pošteno dišijo,
otroci pa na snegu se prav vsi smeji jo,
s sanmi po bregu si veselje delijo.

Nekdo prav po tiho na nebu leti
z jelenčki čarobnimi in sanmi,
to je Božiček v rdeči obleki
ki darila pustil bo pri vsaki smreki.

Ni lepših trenutkov kot božični je čas,
glejte, koliko veselja,
smeha in obarvanih vasi,
ta magični čas nam podari.

Doroteja Hajd, 7. b

Rokavičke v 1. a

Snežaki na bregu, 1. a

ZIMSKI ČAS PRIHAJA MED NAS

Dan se skrajšuje in mrak podaljšuje,
jesen se oddaljuje in zima približuje.
Voda zmrzuje, se v led spremeni,
v oblakih se snežni vihar prebudi ...

Ker noč je zajela našo dolino,
vremensko dogajanje
bo prineslo milino.
Na nebu lahko močno se iskri,
v naših domovih pa lučka gori.

Okraski božični domove krasijo,
iz kuhinj pa sveži piškoti dišijo.
Praznično vzdušje prišlo je med nas,
božič praznuje vsa naša vas.

Otroci na hribu snežaka gradijo,
zimskih radosti se vsi veselijo.
Dobri možje so k nam odpotovali,
vsi mi jih nestrpno bomo čakali.

Urban Tomažin in Vid Markanovič, 8. b

Snežaki iz 1. a

Arjola Berisha, 4. b

BOŽIČ

Sneg na tla tiho pada,
v naša srca toplina spada.
Luč skozi okno nežno gori,
božični večer vse nas druži.

Po hiši diši sladek čaj,
smeh odmeva sem in tja v kraj.
Darilo nista zlato ne denar,
temveč nasmeh in iskren dar.

Božič prinese nam mir,
odžene skrbi in prepir.
Naj dobrota gre v svet,
naj z njo ves svet bo objet.

Melanie Milinčič, Eva Črnec, 7. b

Jelenčki v 1. a

NOVOLETNI PRAZNIKI

Novoletni prazniki bližajo se nam,
ljubitelji božiča
slaščice pečejo vsak dan.
Božična glasba na glas predvaja se,
na te čarobne praznike.

Snega nestrpno veselimo se vsi,
saj snežake bomo gradili
in se kepali.

Včeraj zelena pokrajina
danes v belo se spremeni,
toliko snega zapade,
da kar naenkrat problem nastane.

Vsi hitijo v trgovine,
da le ne zmanjka gotovine.
Pripravlja se velika božična pojedina,
na kateri zbrana bo vsa družina.

Sonce skrilo se je za oblake,
poti Božiček nima lahke.
Zato meščani mesta
pravljичno okrasili so,
da Božiček zgrešil jih ne bo.

Lian Kovše, Marko Kotnik, 7. b

Tinkara Gorenšek, 3. b

David Gugunović, 4. b

BOŽIČ IN ZLOMLJENA LUČKA

Vonj po cimetu skozi okno prodre
in hišo napolni celo,
da je vse še bolj veselo.

Lučke žarijo,
ljudje v hiše hitijo.
Le ena majhna Lučka po ulici caplja,
po licu ji solzica kaplja.

To je sosedova punca,
ki se vedno na gugalnici gunca.
Vedno je iskriva in igriva,
a danes ne,
kako lahko deklico kaj tako potre?

Božič je zanjo vedno tako zelo igriv,
le kaj se je zgodilo,
da jo je tako razžalostilo?

Srce je nekomu podarila,
nazaj ga zlomljenega je dobila.

Nobeno darilo
ne reši nesrečne ljubezni,
zaljubljenega srca nič ne strezni.

Pod jelko doma je deklica sedla
in praznične piškote jedla.

Nato napisala je pismo
s prošnjo posebno,
za njeno srce potrebno.

Zjutraj pod jelko
je deklico čakalo voščilo,
ki zanjo bilo pravo je darilo.

Ko ga radovedno je prebrala,
se vsa je nasmejala,
v duhu božiča in praznikov
je spet brezskrbno po svetu skakljala.

Lučka ni bila več zlomljena,
zdaj je žarela,
njena iskrica v očeh
kar na svobodo je hotela.

Še zdaj nihče ne ve,
kaj na voščilu je pisalo,
da v njenem srcu je srečo prebudilo
in jo v veselje ovilo.

Jaz pa vem,
da to je božična skrivnost –
večna,
preprosto iskriva,
malce nagajiva
in ljubezniva.

Naja Detiček, 7. b

Nana Juhart, 3. b

Neža Esih, 3. b

PRVI SNEG

Nekoč pred davnimi časi je živel deklica po imenu Maša. Njena največja želja je bila, da bi videla sneg. A na žalost je živel v krajih, kjer ta beli čudež ni nikoli zapadel. Nekega dne je zato starše vprašala, če lahko božič preživijo v krajih, kjer je sneg. Starša ji tega nista mogla obljubiti. Maša je bila zelo žalostna nad njunim odgovorom, saj je hotela sneg resnično videti, iz njega narediti snežaka ali pa se preprosto povaljati v njem ter pustiti svojo sled angelčka. Dnevi so tekli in zima je obiskala tudi Mašo in njeno družino. Tudi Božiček in njegovi pomočniki so se že marljivo pripravljali na najdaljšo noč v letu. Sedem dni pred božičem pa sta Mašina starša svojo hčer neizmerno razveselila. Dejala sta ji, naj si pripravi zimska oblačila in jih da v kovček, saj božiča ne bodo preživeli doma. Ostalih podatkov ji nista želela razkriti, saj sta hotela, da je prihajajoča dogodivščina zanjo presenečenje. Kar

nekaj časa so se vozili po glavnih cestah, nato pa zavili na stranske poti, da je lahko Maša skozi okno opazovala nove pokrajine in gozdove, ki jih še ni videla. Na poti so jih z neba začele pozdravljati debele snežinke, ki so pobelile vse okoli njih. Vozili so se previdno in končno prispeli do hišice, ki so jo že od daleč osvetljevale drobne svetleče lučke. Smrečka, ki je rasla pred hišico, pa je bila okrašena z božičnimi okraski. Maša je bila tako srečna, da je kar zajokala. Nato pa se je brez zadržkov zapodila na sneg in v njem uživala s staršema še naslednji dan, ko so se tudi kepali. Na božični dan so v hišici pekli piškote in potico. Sam božični večer pa jih je znova presenetilo najlepše darilo, kar si ga je Maša lahko sploh zaželela. Začelo je snežiti. Tako je Maša doživela popolno pravljico za božič.

Alina Grifič in Vida Punčuh, 6. c

Matevž Plohl, 2. a

BOŽIČEK, KI JE IZGUBIL KAPO

Nekoč pred davnimi časi je v deželi na severnem polu živel prijazen Božiček. Bil je zelo priden. Celo leto je zbiral darila. Skozi vse leto je lepo skrbel za svoje jelenčke. Ko pa je prišel božični čas, se je odpravil na pot okoli sveta, da bi obdaril otroke. Vpregel je svoje jelenčke in naložil darila na sani. Lepo

se je oblekel, si nadel lepo, rdeče-belo kapo in rokavice. Z veliko dobre volje je pognal jelenčke in že so drveli po hribih in dolinah otrokom naproti. Med vožnjo mu je z glave padla kapa. Ker je snežilo, mu je sneg pokril kapo. Kljub svojemu naporu je ni mogel sam najti. Na pomoč so mu priskočile gozdne živali in mu pomagale poiskati kapo. V zahvalo jih je obdaril z bombončki. Zopet je lahko nadaljeval pot do cilja, kjer so ga pričakovali otroci. Vsem je razdelil darila. Prav tako jim je povedal dogodivščino, ki se mu je pripetila na poti. Otroci so bili navdušeni nad darili in zgodbo, za kar so se mu lepo zahvalili.

Jošt Gričnik Pozeb, 3. b

Naja Kopinšek, 4. a

KAKO JE RUDOLF NAŠEL BOŽIČKA

Neke zelo zasnežene noči je deček po imenu Stojan zagledal pred svojimi vrati škatlo, na kateri je pisalo jelenček Rudolf. Na skrivaj je vzel škatlo in jo nesel v svojo sobo. Tam jo je odprl in zagledal jelenčka, ki je imel rdečo ovratnico. Odločil se je, da tega ne bo povedal staršema in tako ga je skrival pred njima. Z njim je počel veliko stvari. S sabo ga je nesel v šolo, kjer so ga odkrili. Stojan jim je rekel, da naj to ostane skrivnost. Sredi pouka je Rudolf pobegnil iz omarice in Stojan je bil v velikih težavah. A ga niso izdali, saj je vsem učencem na šoli obljubil, da se

bodo lahko igrali z njim. Na poti iz šole mu je Rudolf spet pobegnil. Stojan je bil v zelo hudi stiski, ker ga je že zelo dolgo iskal, a tik pred tem, ko je hotel obupati in se vrniti domov, je slišal soseda, kako se je zadržal, da ima jelena v hiši. Ko je vzel jelena, se je sosedu opravičil in mu obljubil, da bo naslednjič boljše poskrbel za svojega jelenčka. Po zelo napornem dnevu je Rudolfa odnesel domov, kjer ga je oče skoraj opazil. Stojan si je umil zobe ter zaspal z Rudolfom v naročju. Zbudil se je ob enih zjutraj zaradi glasov, ki jih je slišal iz kuhinje. Malo je razmišljal, a se je kmalu opogumil. Ko je prižgal luči, je zagledal Rudolfa, kako veselo je iz hladilnika. Ker je iz njega pojedel vso hrano, je Stojan skočil v trgovino in kupil enako hrano, ki so jo imeli v hladilniku. In ja, tako sta preživela še veliko dogodivščin. Ko sta odrasla, je Stojan rekel, da bosta skupaj z jelenčkom ustvarila praznik. Stojanu je bilo žal, da so živeli na severnem polu. Z Rudolfom sta tako dolgo razmišljala, da ju je na koncu začela boleti glava. Skoraj sta odnehala, ko se je Stojan nečesa domislil. Domislil se je božiča. Ko je čarobna vila to slišala, ju je vprašala, če bi Stojan postal Božiček, Rudolf pa njegov pomagač. Vili sta z veseljem pritrdila. A vila je rekla, da morata opraviti tri izzive. Prvi je bil, da sta morala palčkom dostaviti dvajset daril v manj kot dveh urah. Drugi izziv je bil, da sta morala okrasiti svojo koč. In res, koč je žarela kot sam biser. Tretji izziv je bil, da sta morala najti čarobni zemljevid. Najprej sta ga šla iskat v gozd, ampak ne glede na vse, kar sta naredila, ga nista našla. Nato sta se odpravila pogledat v koč, ki sta jo prej okraševala. Tam sta ga končno našla. Ko sta opravila te izzive, sta sledila zemljevidu. Ta ju je vodil do zapuščene delavnice nekje na Finskem. Ko sta

pogledala na zemljevid, sta videla, da ju čaka še dolga pot, zato sta sklenila narediti sani. Zraven zemljevida sta našla tudi načrt, kako izdelati sani. Pisalo je, da rabita deset drv, tri koščke železa in kapljico čarobnega prahu. Na srečo sta v shrambi delavnice našla sekuro, s katero sta začela podirati drevesa. Po dolgem sekanju sta le zbrala dovolj drv. Nabrala sta jih še nekaj več, da sta si zakurila ogenj in v njem pekla penice. Ker je bila ura že pozno, sta prenočila v koči. Zjutraj sta se spet lotila dela. Da bi dobila železo, sta morala odpotovati dlje v vas, da sta našla kovača. Hodila sta zelo dolgo, a sta na koncu le našla vas, ki ima kovača. Ko sta vstopila, ga je Stojan prosil, naj jima skuje tri majhne koščke železa. Kovač se je strinjal, a le, če mu plačata. Stojan mu je rekel, da ko bosta dobila čarobne palčke, bo dobil toliko denarja, kot bo hotel. Kovač se je strinjal in jima dal železo. Zdaj sta rabila samo še čarobni prah, ki sta ga lahko dobila samo, če bosta vedno spoštovala jelene. Stojan se je počutil tako srečno, da je imel Rudolfa, saj je jelen. Ko je to izvedel, je čarobni prah že ležal na tleh. Kakor hitro sta lahko, sta tekla nazaj v delavnico. Tam sta več ur delala sani in ko sta jih končno naredila, sta z njimi začela slediti zemljevidu. Po zelo dolgem potovanju sta prispela. Zagledala sta majhno hišo, kjer je pisalo *IZDELOVALNICA DARIL*. Ko sta vstopila, sta zagledala žive palčke, ki izdelujejo darila. Ravno ko sta mislila vprašati, kaj se dogaja, ju je prehitela vila in jima rekla, da sta tudi onadva postala čarobna. Ko sta se pogledala, sta videla, da je Stojan postal Božiček, Rudolf pa njegov pomagač. »Zdaj pa začnita dostavljati darila,« jima je rekla vila. Stojan in njegov pomagač Rudolf sta se odpravila dogodivščinam naproti.

Rudolf je spoznal, da je Božiček bil že vedno z njim. To je bil Stojan.

Staš Adam, Jan Rozman, Eli Adamlje, 4. a

Sofija Čirković, 3. b

Melina Isaković, Žan Furman, 5. b

Nika Lebeničnik, 3. a

HANINA BOŽIČNA ŽELJA IN BOŽIČEK

Nekoč so otroci pisali Božičku. Eni so si zaželeli plišaste igračke, nekateri avtomobilčke, spet drugi vlakce. Deklica Hana, ki je bila na invalidskem vozičku, pa je imela le dve želji. Prva je bila, da bi zopet lahko hodila, druga pa, da bi spoznala Božička. Božičku je bilo to zelo všeč, zato je takoj začel izdelovati napoj za deklico Hano. Ko je končal, ga je nemudoma shranil in ves navdušen čakal, da ga prejme Hana. Božiček jo je na božično noč nežno zbudil in ji dal zanjo pripravljen napoj. Hani je napoj pomagal in lahko je hodila. Doma je pustila pismo, da je ne bi pogrešali, saj je odšla z Božičkom. Odšla sta proti severnemu polu. Nato je Hana vprašala Božička, ali lahko z njim raznosi darila. Božiček je bil navdušen. Takoj sta ugotovila, da nimata prav nič opreme, ne sank in ne jelenčka, a Hana se je spomnila, da ima s sabo pametni telefon. Pogledala sta, kje se kupijo sani in videla, da nimata dovolj denarja. Nato sta našla delavnice za sani in tako sta si izbrala največje. Ugotovila sta, da nimata jelenčka. Zgodil se je čudež in jelenček je prišel kar sam od sebe. Sedla sta na sani in odšla obdarovat otroke. Pri Hanini hiši sta ju videla starša. Bila sta zelo navdušena, da Hana zopet hodi in da ji je Božiček izpolnil željo. Ko je Hana odšla spat, so se starši in Božiček pogovarjali, če lahko še en teden popazi na Hano.

Božiček je dejal: »SEVEDA!« Ko je raznosil darila je zgodaj zjutraj prišel ponjo in skupaj sta se odpravila na severni pol. Hana se je domislila, da bi naredila magični prah za hitrejši avtomat igrač, a avtomat se je spremenil tako, da je namesto igrač izdeloval hrano. Nato sta šla obdarovat revne otroke. Nosila sta jim hrano, pijačo in tu pa tam kakšno igračo. Ko sta obdarila vse otroke, sta se vrnila k Hani domov. Starša sta poklepotala z Božičkom, Božiček pa je rekel, da je zelo pridna in vzorna punčka. Nato sta se poslovila in si obljubila, da se bosta še kdaj srečala.

Ema Leskovar, Glorija Z. Pečovnik, 4. a

Burim Skeraj, Tibor Čož, 5. b

ZAKAJ LAHKO RUDOLF LETI

Na prvi božič se je Božiček spraševal, kako naj raznosi tono daril. Taval je po severnem tečaju in razmišljal, kako naj raznosi darila. Nato je srečal jelena, ki ga je poimenoval Rudolf. Ko je Božiček prišel domov, se je lotil priprave napoja, da bi Rudolf lahko letel. Božiček se je celo noč trudil z napojem, a mu ni uspelo. Bil je žalosten, a je še vedno vztrajal. Ko je drugič naredil napoj, se mu je razlil po tleh. Božiček je mislil, da če bo Rudolf to popil, se bo zastrupil. A ko je Rudolf popil napoj s tal, je začel leteti. Božiček se je zelo razveselil in rekel, da zdaj, ko lahko Rudolf leti, gre pripraviti darila za božič. Ampak nato je Božiček ugotovil, da nima sani. Zato se

je domislil, da bo sam naredil načrt za sani. Ko je končal načrt, se je lotil izdelave sani. Delal jih je cel dan in so mu le uspele. Božiček je sani pokazal Rudolfu, ki so mu bile zelo všeč. Potem je Božiček znosil darila na sani. Nazadnje sta Božiček in Rudolf razdelila darila po celem svetu in razveselila otroke.

Vid Martinčič, Svít Gošnik, Max Lamprecht, 4.a

Aurora Ravnjak, 3. a

Hana Orten Šmid, 4. a

GRINCH OROPA BOŽIČKA

Nekega dne je Božiček pripravljaj darila, ko je zaslišal nekaj čudnega. Bum bum bum. Božiček je mislil, da so bili palčki. Šel je pogledat, a ni bilo nič. Grinch se je odplazil v delavnico in zagledal veliko daril za pridne otroke. Palčki so prišli z malice. Grinch se je prestrašil in se je izmuznil ven. Na poti

ga je zagledal Božiček, ki je imel skrivni mikrofoni v svoji kapi in tudi kamero. Naenkrat je prišla huda snežna nevihta, zato se je ves internet izklopil. Ko je Božiček popravljaj internet, je Grinch zbežal v gozd, a pozabil je pot domov. Začel je paničariti, ker se je bližala noč. Zagledal je svojega kučka in skupaj sta odšla domov. Doma sta naredila načrt ter zjutraj odšla v delavnico, kjer sta prerezala kable za internet. Mislila sta, da bo načrt uspel. Ravno ko sta kradla darila, so prišli palčki. Zbežala sta, preden bi ju opazili. Grinch in Max sta morala domov, ker je bil njegov Max lačen. Nato sta se domislila, da bosta ukradla božič. Šla sta v Božičkovo hišo in vzela darila ter jelena. Ko je Božiček prišel, je zakričal, kje so njegova darila in jeleni. Ni vedel, kaj naj stori. Grinch se je grozljivo zasmel: »HA HA HA! Ukradel sem božič.« Božiček je naročil palčkom naj poiščejo Grincha in naj mu vzamejo darila ter njegove jelene. Nato so odšli do Božička in mu rekli, da zločinca niso našli. Božiček je bil zelo žalosten. Nato so ga palčki želeli potolažiti. Božiček je rekel, da bo sam poiskal Grincha, a ga ni našel. Bil je zelo žalosten in obupan, saj ni vedel, kako bo razdelil vsa darila za otroke. Bruhnil je v jok. Takrat pa so palčki pripeljali Grincha. Božiček je bil zadovoljen, čeprav še ni dobil nazaj vseh daril. Zato je naredil nov načrt. Naslednji dan je Božiček šel h Grinchu in mu dejal, naj mu vrne vsa darila. Grinch se s tem ni strinjal in govoril, da so njegova. Nato je Božičku dal piškot, v katerem je bil strup, zato je Božiček zaspal. Nato je Grinch šel po ostala darila in videl, da ima Božiček kamere. Zagledal je krpo in jo vzel ter vrgel na kamero. Mislil je, da bo vse v redu. A Božiček je imel še dva načrta, za katera Grinch ni vedel. Potem je zagledal sobo palčka in zagledal je sef, na njem pa je bil ključ.

Hitro ga je vzel in ugotovil, da ni pravi. Dolgo časa je razmišljal in iskal, dokler ni našel pravega zlatega ključa. Videl je sobo palčka Flokija, zagledal je zlati sef, odšel je v prvo hišo in vzel ključ. Odprl je sef in notri zagledal roza napoj. Vzel ga je, popil ter se zelo pomanjšal. Nato je ugotovil, da se ob tem napoju palčki lažje zmuznejo v hišo otrok, da jim dajo darila.

Hana Orten Šmid, Anesa Gashi, Zala Korošec, 4. a

Lovro Bračun, 3. a

Tinkara Eberl, 5. a

ODŠTEVANJE DO BOŽIČA

Bližje božiču smo vsak dan,
kako odštevamo ure
do čarobnega trenutka,
ta občutek je vsem poznan.

Božiček že vpregel je svoje sani,
zato nanj ne pozabimo tudi mi.
Zanj nastavimo mleko in piškote,
za jelenčke pa korenčkove dobrote.

Pod smrečko se darila že bleščijo,
oči otrok na veliko se iskrijo.
Božiček pa zadovoljno se smehlja
in naprej po svetu se poda.

Ajda Brečko, 6. c

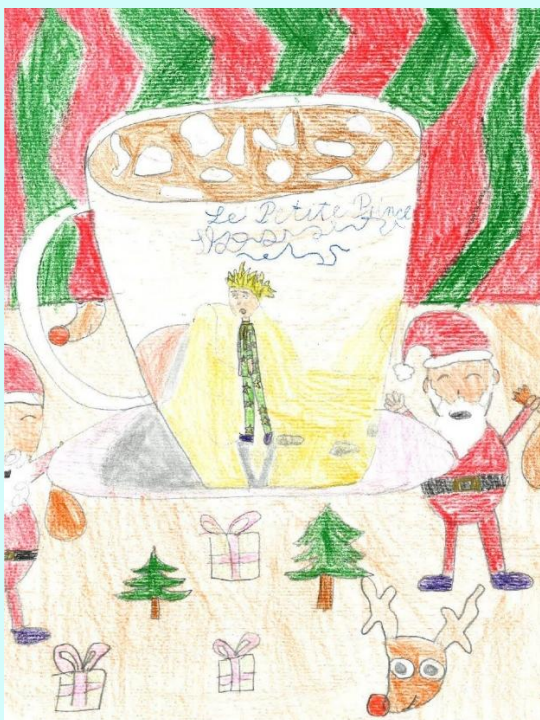

Filip Rasperger, 5. a

STRIČEK BOŽIČEK

Striček Božiček v mesto je šel,
saj otroke obdariti je hotel.
Otroci pa juhej, juhej, se veselijo,
da darila za praznike dobijo.
Starši nas zvečer hitro podijo spat
in nihče več ne sme odpreti vrat.
Ponoči se božična čarovnija zgodi,
le kdo se zjutraj prvi zbudi?
Striček Božiček pa je že za goro,
še jelenčki so nam pomahali v slovo.

Alina Cvelfar, 7. a

Lili Klančnik, 5. a

BOŽIČNI ČAS

Božični čas je kot okras,
ki prinaša zimo v vas.
Praznične lučke v mestu žarijo,
otroci Božička se zelo veselijo.
Smrečice doma postavljati hitimo,
pišemo pisma, da darila dobimo.
Vsak svoje želje skrite ima,
otroci želimo si veliko snega.
Iz kuhinje naše po piškotih diši,
naj se le lepo vsem vam zgodi.

Teo Pristovnik in Maks Drobne, 7. a

Taja Ošlak, Nika Lebeničnik, 3. a

BOŽIČNI ČAR

Na božični večer vse sveče gorijo,
otroci nestrpni se daril veselijo.
Škrati Božičkovi veliko dela imajo,
pripraviti sani najboljše znajo.

Severni jeleni se v vrsto postavljajo,
z Božičkom na čelu
na pot se odpravljajo.
Čaka jih dolgo in zanimivo potovanje,
otroke pa spanec zaziba naj v sanje.

Praznični čas prišel je med nas,
v lučkah zažarela naša je vas.
Spekli smo svoje najljubše piškote,
na mizo postavili domače dobrote.

V krogu družine smo zbrali se mi,
vsak nekaj na tiho si naj zaželi.
Zdravja, veselja in sreče obilo,
to najino letos je iskreno voščilo.

Tina Florjan in Gabrijela Rečnik, 7. a

Ajda Vodopivec, 3. a

Mia Zorko, 3. a

Tinkara Eberl, 5. a

BOŽIČNI DAN

Ko se zbudi Božiček,
veselje napolni vsak kotiček.
Otroci pisma mu pišejo
in praznične voščilnice rišejo.

Zvečer se morajo hitro spat odpraviti
ter Božičku piškote nastaviti.
Zjutraj pa presenečeni ugotovijo,
da prespali so božično čarovnijo.

Pod smrečico darila se bleščijo,
otrokom od veselja lica žarijo.
Če pa tudi vi pridni ste bili,
kmalu nekaj lepega se tudi vam zgodi.

Maj Novak in Miha Verhovšek, 7. a

Ajda Vodopivec, 3. a

ČAROBNI ČAS

Snežinke padajo z neba,
lučke pisane povsod gorijo,
božične pesmi
po domovih spet zvenijo.

Zvončki cingljajo dong-ding
lučke na smrečki migljajo blink-blink.

Okraski na hišah čarobno žarijo,
ljudje v duhu praznikov mirno zaspijo.

Vsak nasmeh sočloveku je pravi dar,
družiti se s prijatelji je pravi čar.

Božiček naj prinese nam darila
in veliko smeha,
predvsem pa polno vrečo uspeha.

Tudi dedek Mraz
počasi k nam se drsa,
med vse potrpežljivost stresa.

Oba dobra moža si nadvse želita,
da ljubezen med nas vse podelita,
naj v vsakem domu sreča žari,
ko polnoč pride,
naj čudež se zgodi
in prinese mir med vse ljudi.

Tjaša Hronek, Alea Žnidarko, 7. b

Patrik Tomšič, 5. a

Snežaki iz 1. a

Sofija Punčuh, 7. b

Christmas Writing Prompts

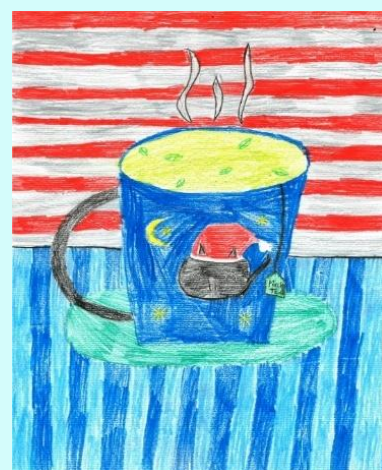
Activity 12: Santa's Naughtiest Pup

We all know that Father Christmas has reindeer and elves at the North Pole but not many people know that he also has puppies... lots and lots of puppies. Santa is the world's biggest fan of dogs but, unfortunately for Santa, his new puppy is the naughtiest dog he has ever met. Write a character profile for Bruno – Santa's naughtiest pup. Include lots of description and features which make Bruno much naughtier than his puppy pals.

Bruno is a very naughty pup. He is always in trouble and he never listens. He isn't nice to elves, he barks at them and makes them scared. I always have to tell him to leave the elves alone. He hates listening to me. Last Christmas he ruined all the presents on Christmas eve and we had to make them again. Bruno also loves to eat my cookies. He is such a naughty dog, he made a reindeer hurt himself. He should be like the other pups. He really doesn't know how to be a good pup. I think he is going to be on the naughty list this year.

Tina Florjan 7.a

Luna Gaber Rožanc, 5.a

Lorik Bislimaj, 4. b

Leja Leskovar, 4. b

BOŽIČNI VEČER

Približuje se božični čas in mesto je okrašeno z lučkami. Na trgu so postavljene smrečice, okrašene z okraski, ki so jih naredili klubi, društva in otroci, kateri pomagajo pri dobrem vzdušju v mestu. Vsi so z družinami, a deklica po imenu Lina je sama na trgu, med množico ljudi in glasbo. Pred leti je Linina družina imela prometno nesrečo, v kateri sta umrli njen starejši brat in mlajša sestra. Družina je bila tako prizadeta, da nekaj let ni praznovala božiča, a ker ga ima Lina tako rada, sta se njena starša odločila, da ga bodo po dolgem času spet praznovali. Linina mama je zdravnica, njen oče pa velik poturje in Lina je pogosto prepuščena sama sebi, zato komaj čaka božic in počitnice, ko bo lahko spet cela družina zbrana.

Manjka še zelo malo do božiča in Linina edina želja letos je, da bi skupaj postavili božično jelko in se zabavali. Ko sta se mama in oče strinjata, jima je Lina želela pripraviti presenečenje. Posvetovala se je z najboljšo prijateljico in se je odločila, da jima bo kupila sliko, na kateri bo vsa družina in spodbudno besedilo oziroma verz. Na božični večer se je družina odločila postaviti in okrasiti novoletno jelko. Ob tem dejanju se je Lina spomnila na prejšnje praznike, ko je bila z bratom in sestro in kako so se zabavali, spomnila se je smeha, veselja in občutka pravega božičnega duha. Zazdelo se ji je da je pravi čas, da jima podari darilo. Ko sta prebrala besedilo sta se raznežila, saj je pisalo: VSAK DAN JE LAHKO NOV ZACETEK. Mama in oče sta ji obljubila, da se bosta potrudila, da bodo več skupaj, kot družina.

Lina se je med temi prazniki naučila, da je družina nekaj najpomembnejšega na svetu. Vesela je da jo starša razume in da ju tudi ona razume. Od teh praznikov naprej so povezana in srečna družina, ki se podpira na vsakem koraku.

Anja Peunik, 8. c in Manca Juhart,

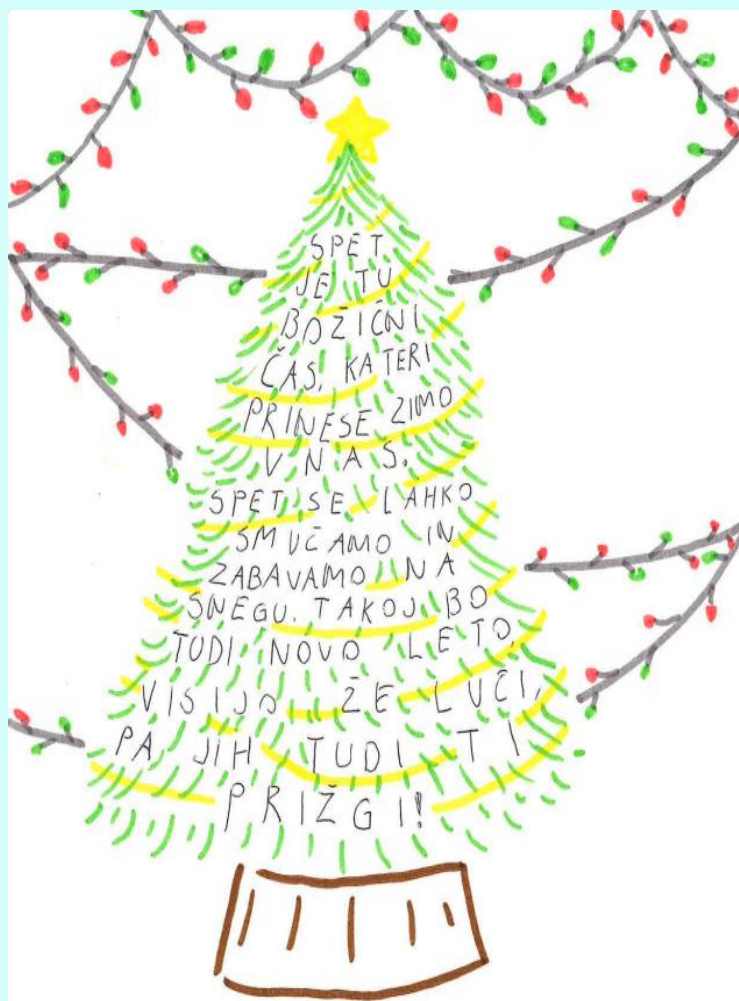
Eman Kadrić, 6. c

MODA

Vivian Rupnik, 9. b

Neža Sovič, 9. c.

Izak Krančan, 9. c

Daša Slatinšek, Aljuška Verdel, 8. b

Majk Podkubovšek, 6. c

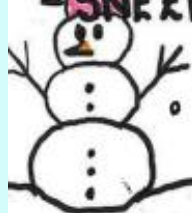
Ajna Merdiu, 6. c

Vita Gaber, 9. c

BOŽIČNA MREŽA

B	D	K	M	B	O	A	H	F	D	U	J
O	O	A	E	O	R	Z	Š	T	H	N	E
Ž	N	Ž	N	Ž	H	Š	L	A	Č	M	L
I	D	R	I	I	U	L	U	L	Š	L	E
Č	O	Z	O	Č	Š	D	N	H	L	K	N
E	G	N	S	N	E	Ž	I	N	K	E	Č
K	R	D	Z	A	N	M	S	L	U	L	H
V	A	Š	G	J	O	E	Š	U	N	Š	I
K	P	S	N	E	Ž	A	K	Č	O	B	K
E	Ž	A	F	L	P	I	T	K	L	Ž	L
M	L	J	T	K	B	K	R	E	Š	M	Ž
N	Č	I	U	A	D	A	R	I	L	A	U
Š	I	L	B	C	S	N	E	G	A	L	M
O	M	K	M	K	T	Š	D	E	F	U	Š
N	U	Z	I	M	A	E	U	B	T	C	R

- BOŽIČ
- LUČKE
- BOŽIČEK
- BOŽIČNA JELKA
- OKRASKI
- SNEŽINKE
- ZIMA
- SNEŽAK
- SNEG
- DARIILA
- JELENČKI

Tina Vidmar, 8.c
Aida Begaj, 8.a

BOŽIČNE UGANKE

Je rdečeličen, okrogel mož,
vedrega nasmeha,
v saneh pa poln koš?

			I			
--	--	--	---	--	--	--

Oblečeni v zeleno opravo,
izgledajo prav smešno,
čeprav delavni so čez vse leto,
daril v njihovi delavnici je nešteto.

				K	
--	--	--	--	---	--

Vleče Božičkove sani,
svetleč nasek pa poskrbi,
da se nihče za božič ne izgubi.

			E			
--	--	--	---	--	--	--

					F
--	--	--	--	--	---

Je zelena in bodeča,
za božič navadno zelo je svetleča.

J				
---	--	--	--	--

Belo je in pada z neba,
z njim čarobna je pokrajina vsa.

			G
--	--	--	---

So okusni, lahko s čokolado obliti,
nihče se jim ne more izogniti.
V prazničnem času so različnih oblik,
najboljši je v ustih njihov dotik.

				O		
--	--	--	--	---	--	--

Poljub pod njo prinaša srečo,
ljubezni, zadovoljstva –
vsega polno vrečo.

B			
---	--	--	--

			L	
--	--	--	---	--

Na vrhu smrečke se blešči
in nam dom za praznike krasi.

					N	
--	--	--	--	--	---	--

	V				
--	---	--	--	--	--

Ana Hlačar, 6. c,
Miha Konušek, 8. a in Liam Škornik, 8. c,
Gi Matavž in Benjamin Bečić, 9. b

SPLETKO, spletni časopis OŠ Ob Dravinji

Osnovna šola Ob Dravinji

Slovenske Konjice, december 2025

UREDNICI: Jovita Kovač, Valentina Volavšek

NASLOVNICA: Neža Sovič, 9. c

RAČUNALNIŠKO OBLIKOVANJE: Jovita Kovač, Mihael Stampfer, Valentina Volavšek

LEKTORIRALI: Jovita Kovač, Valentina Volavšek

MENTORJI LITERARNO-LIKOVNIH PRISPEVKOV:

Romana Pokorn, Veronika Brdnik, Angelca Mlakar, Katarina Konec, Katarina Kopinšek, Milena Strmšek, Tjaša Kovačič, Urša Sovič, Urška Jurak, Bernarda Rebernak, Tamara Jegrišnik, Andraž Vuherer, Sonja Rak Založnik, Jasmina Vodovnik, Katja Kranjc, Tina Vahter, Valentina Volavšek, Jovita Kovač.

*Hvala vsem ostalim učiteljem mentorjem, ki ste pisali kratke novice
o pestrem dogajanju na OŠ Ob Dravinji in podružnici Tepanje.*

BOŽIČNA POJEDINA

Božični čas
prevzel je vse nas.
Kraguljčki pojejo na vso moč,
da popestrijo praznično noč.

Pri mizi družina naša je zbrana,
vesela in srečna do zadnjega člana.
Božični piškoti so skoraj pečeni,
poznam ta občutek,
ki prebuja se v meni.

Pečenka na mizi obloženi že čaka,
na steni pa ura mirno tik-taka.
Če imel jaz bi moč, čas bi ustavil,
mogoče bi kaj za nazaj še popravil.

A dedek že v roki zavrtel je žlico,
babica iz pečice je vzela potico.
Če tole sedaj ni čarovnija,
kot da se zgodila je božična magija.

Zunaj počasi in tiho sneži,
ko mama večerjo božično deli ...

Dober tek!

Mai Pustinek,
Enej Očkò, 8. a

Neja Korošec, 5. a

Špela Drobne, 5. a